

ŽIVOTNÍ

37.ČÍSLO

EFEKT TRPIŠOVSKÝ
Přestupová politika Slavia.

DELIHO NÁSTUPCE
zpátky na scéně!

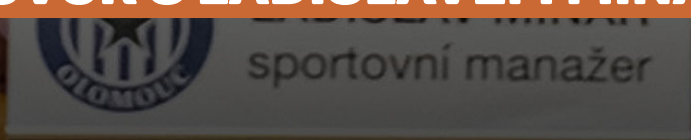
PŘÍBĚH
Srbský valach se vrací
na místo činu!

MOHAMED TIJANI

„Všechno беру
pozitivně!“

REGIONÁLNÍ BYZNYS

+ ROZHOVOR S LADISLAVEM MINÁŘEM

Celý svět sportu ve vaší kapse!

Místo desítek zdrojů sportovního zpravodajství
stačí jeden FlashSport. Vybere jen ty zprávy,
které vás skutečně zajímají.

 FlashSport

FlashSport.cz

HLAVNÍ TÉMA: REGIONÁLNÍ BYZNYS

Hezký první březnový den, vážení čtenáři.

Únorový měsíc a s ním začátek mnoha evropských lig je za námi. V minulém čísle jsme zmiňovali oblíbenou tradici "suchého února", kterou možná velká řada z vás zkoušela držet. Je mi víc než jasné, že po 24. únoru pravidlo o nepití buď úplně padlo, nebo se aspoň jednou zatřáslo v základech.

Častokrát slyším, že politika do sportu nepatří. Víme, že to ale není pravda. Aktuální situace na Ukrajině světový fotbal stihla ovlivnit během pár dnů, a proto je v pořádku, že se k ní fotbalisté, kluby i fanoušci vyjadřují, mluví o ní. Kdo neměl na krajíčku, když

se v zápase Premier League potkali na hřišti dva ukrajinští fotbalisté Olexandr Zinchenko a Vitaliy Mykolenko (Everton) a objali se, ten pěkně kecá.

Pro zachování zdravého rozumu je ovšem nutné se věnovat i jiným tématům. Proto se můžete v tomto čísle těšit na opravdovou nálož fotbalových zajímavostí. V rozhovorech se s námi na rovinu pobaví sportovní ředitel Sigmy Olomouc Ladislav Minář a také teplický obránce Mohamed Tijani. Olíbenou rubrikou 11 Žonglů poté proskáče Solomon Omale z Prostějova.

Dále se ponoříme do tzv. efektu Trpišovský, probereme kauzu Nicolae Stancia nebo příběh Vuka-

dina Vukadinoviče.

To a mnoho dalšího na vás čeká v tomto čísle magazínu Žonglu.

Nás fotbal baví, bavte se s námi.

DAVID JOCH
ŠÉFREDAKTOR

NÁZOR ŠÉFREDAKTORA

MAILUJTE...!

Máte zájem se Davida na něco zeptat? Své dotazy a náměty pro názor pošlete na DAVID.JOCH@ZONGL.CZ

1. Slovácké zakopnutí

Slováčtí fanoušci museli obalit na začátku ligy svoje nervy do neprůstřelných vest. Kauza okolo Jurečky, která se táhla a dodnes není dořešená, minimální posilování a pak herní výpadek. Slovácku se vstup vůbec nepovedl a po obrovské euforii z podzimu šlo o nečekané zakopnutí. Možná ale přece jen bude hubená výhra s Mladou Boleslaví oním zlomovým momentem. Bude to potřeba, Baník se o pohárové příčky popere.

Foto: 1.FC Slovácko

Foto: AC Sparta Praha

2. Spartanský propadák

Bohužel, tohle už je šlamastyka. Sparta si byla v zimě sebejistá svým kádrem, jeho silou a hlásila, že nepotřebuje tým jakkoliv doplňovat. K mužstvu se tak připojil jen Tomáš Čvančara a pár teenagerů do béčka. Ovšem start jara říká o letenském týmu něco jiného. Chybí drive, rychlost, dynamika, útočná hra. Výhra v derby byla tak jen rána do prázdna a cestu k boji o titul si Sparta komplikuje opět a znova jen sama. A do toho ještě zbytečné a ostudné vypadnutí z Evropy.

3. Sor, to bude něco! Sedte a sledujte!

Tady se líhne megatalent. Slavia si může mnout ruce, že po tom, když Baník odmítl Spartu, vrhla se po Sorovi se vši vervou. Rychlonohý křídelník se v sešíváném dresu teprve zabydluje, ale už teď ukazuje, jaký potenciál v něm dřímá. Výkon proti Fenerbahce byl jen vlaštovka. Trenér Jindřich Trpišovský z něj do příštího podzimu udělá velice zajímavý prospekt.

Foto: SK Slavia Praha

OBSAH

STR. 20

ROZHOVOR

ROZHOVOR S MOHAMEDEM TIJANIM O BUDOUCNOSTI A ZRANĚNÍCH.

STR. 32

HLAVNÍ TÉMA

JAK SE DĚLÁ BYZNYS NA ÚROVNI REGIONÁLNÍCH KLUBŮ?

STR. 44

11 ŽONGLŮ

TRADIČNÍ RUBRIKU SI VZAL NA STAROSTI ZÁLOŽNÍK SOLOMON OMALE.

STR. 4

NÁZOR

ŠÉFREDAKTOR DAVID JOCH REAGUJE NA PŘEDEŠLÉ UDÁLOSTI.

STR. 24

PŘÍBĚH

SRBSKÝ VALACH SE VRACÍ NA MÍSTO ČINU!

STR. 42

TÉMA

TOP 5 ODCHODŮ Z MENŠÍCH KLUBŮ

STR. 6

AKTUALITA

EFEKT TRPIŠOVSKÝ

STR. 34

TÉMA

REGIONÁLNÍ BYZNYS

STR. 46

DRUHÁ LIGA

PŘÍPAD FALEYE: MĚL TÁHNOUT DUKLU VZHŮRU, MÍSTO TOHO MÍŘÍ DOMŮ. NA SCÉNĚ SE OBJEVIL OPĚT ZNÁMÝ NEŠVAR.

STR. 10

KAUZA

ŽOLDÁK A KRYSY?! HYSTERIE OKOLO STANCIUA

STR. 36

TÉMA

SIGMA UŽ DLOUHÉ ROKY DĚLÁ SLUŠNÝ BYZNYS, NYNÍ ALE HLEDÁ SPONZORA.

STR. 16

OCHUTNÁVKA

DELIHO NÁSTUPCE ZPÁTKY NA SCÉNĚ!

STR. 38

ROZHOVOR

O PŘESTUPOVÉ POLITICE SIGMY OLOMOUC SE ROZPOVÍDAL LADISLAV MINÁŘ.

EFEKT TRPIŠOVSKÝ

Nově nastavená přestupová politika mladých hráčů Slavii v lecčem omezuje. Nemůže do týmu přivést zkušené hráče, kterých má zatím dostatek, v budoucnu by se ale mohl problém se zkušenostmi v týmu projevit. Musí „riskovat“ s příchody neověřených, neostřílených hráčů, z nichž někteří se pomalu ještě nerozkoukali ve svém původním týmu a už si balí kufry do Vršovic. Nutno podotknout, že Pražanům se ovšem zatím nová taktika na trhu vyplácí.

AUTOR: JAN LUKACKO
FOTO: SK SLAVIA PRAHA

Pro připomenutí, Slavia během zimy přivedla Yiru Sora z ost-ravského Baníku, dvojici David Jurásek – Daniel Fila z Mladé Boleslavi, Maksyma Talovierova z Českých Budějovic a z druholi-gové Vlašimi Filipa Blechu a Mar-ka Ichu, kteří se ale zatím vydali sbírat zkušenosti na hostování. Možná je zatím příliš brzy všechny přestupy hodnotit, Slavia už ale několikrát ukázala, že její ve-zení přesně ví, co se kterým hrá-čem dělá, pojďme to tedy ales-poň velmi stručně zkusit.

SPARTA PLATIT NECHTĚLA. NIGE-RIJSKÝ EXPRES TROUBÍ V EDENU

Největší posila zimního okna Ni-gerijec Yira Sor se významnou měrou zasloužil o postup Slavie v Evropské konferenční lize přes turecké Fenerbahce. Do týmu přinesl nebývalou rychlost, která je na poměry české ligy skuteč-ně na jiné úrovni, ze které hráč i tým těží, ačkoliv právě ona výho-da akcelerace a rychlosti může Sorovi občas paradoxně trochu překážet v produktivitě. Od své-ho přestupu nejen do Slavie, ale vlastně České republiky proka-zuje, že je hráčem s nebývalým

talentem, a pokud bude v dosa-vadních výkonech pokračovat, Slavia ho dobře zhodnotí.

Sor ze zimních posil zatím ode-hrál největší minutáž, u hodno-cení dalších hráčů tak budeme rychlejší. Talovierov byl v jižních Čechách stoperem číslo jedna, ve Slavii to má ale těžší. Přednost dostává stále více se sehrávající dvojice Ousou-Kačaraba. Talo-vierov se ale do hry při zranění středních obránců určitě dosta-ne, u obránců je proces zapra-cování se do týmu složitější než u ofenzivních hráčů. Povedenou premiéru v sešivaném dresu má za sebou bek David Jurásek, jeho výkon proti Slovácku byl velmi slibný.

Pražané už dříve ukázali, že to s přestupy umí. Vzpomeňme si třeba na jistého Abdallaha Simu, který zaujal v jednom zápase proti Tábořsku a o rok později ho Slavia prodávala asi za šedesáti-násobek nákupní ceny. Podobně se vyplatily tahy s Alexanderem Bahem, Ivanem Schranzem, Ondřejem Lingrem, Janem Kuch-tou, Davidem Zimou, Tomášem

Holešem nebo třeba Oscarem Dorleym. A vypadá to, že se Sla-vii podařilo zprovoznit i Srdjana Plavšiče, o kterém se před jarní částí spekulovalo jako o bekovi, nakonec mu ale trenérský štáb našel místo na pozici středního ofenzivního záložníka. Ostatně, právě na tento post ho původně arcirival z Letné přiváděl.

MADSEN SE (ZATÍM) NEPROSADIL, JINÍ JEHO OSUD ZNAJÍ

Neměli bychom ale zapomínat na přestupy, u kterých Slavia zatím čeká na plody své práce, nebo na ty, které se nepovedly. Začněme u Emila Madse Madse-na, který spadá do první katego-rie. Toho klub přivedl před touto sezonou od svého nadcházejí-cího soupeře v Konferenční lize LASK Linz, podle vedení ho ale celek sledoval už při působení v rodném Dánsku. Při dlouhodo-bém zájmu tedy fanoušci očeká-VALI, že se poměrně rychle pro-sadí, střední záložník se ovšem na hřiště zatím dostává jen spo-radicky. Podle trenéra Trpišov-ského za to může několik věcí. Madsen se prý potřeboval zlepšit pohybově, shodit pár kilogramů

a zvyknout si na nové úkoly, které jsou ve Slavii jiné než v Linci, zejména co se týče obranné fáze. Ke konci podzimu a na jaře už Madsena vidíme na hřišti o něco více než na začátku ročníku, do základu se ale stále neprosadil.

Jiní mladí hráči se ale zatím nepovedli vůbec. Po hostováních paběrkuje záložník Michal Beran. V českobudějovickém Dynamu začal jaro na lavičce Patrik Hellebrand. Asi celá fotbalová veřejnost čekala jiný začátek slávistické kariéry u odchovance Příbrami Jana Matouška. Třidvacetiletý záložník má na hřišti fantastické momenty a naposledy se dvakrát gólově prosadil proti Mladé Boleslavi, musí ale zapracovat na konzistenci svých výkonů. Silně tím připomíná svého jmenovce Jana Chramostu, který měl celou kariéru potíže odehrát více zápasů v řadě na vysoké úrovni, často byl na vině útočníkův zdravotní stav. Prosazovat se ale v lize začíná vytáhlý stoper Mohamed Tijani, který

chce teplejším sklářům pomoci se záchranou.

Jak se novým akvizicím úřadujícího mistra povede, je z velké části na nich. Trpišovský se netají tím, že u svých hráčů oceňuje pracovitost a má velké nároky na fyzickou kondici. Zároveň má v oblibě univerzály, fotbalisty, kteří dokáží zahrát na více pozicích. Pendolino jménem Sor je rozjeté slibně, jak se budou rozvíjet osudy Talovierova, Juráska, Fily nebo Madsena se dozvíme možná už na jaře.

NEJLÉPE ZHODNOCENÍ HRÁČI ZA TRPIŠOVSKÉHO

Tomáš Souček (0 - 16,2 mil. €)
- West Ham United

Alex Král (900 tis. € - 12 mil. €)
- Spartak Moskva

Abdallah Sima (115 tis. € - 6,7 mil. €)
- FC Brighton

Vladimír Coufal (700 tis. € - 6 mil. €)
- West Ham United

David Zima (1,3 mil. € - 5,9 mil. €)
- FC Turín

Jan Kuchta (400 tis. € - 5 mil. €)
- Lokomotiv Moskva

NEJVĚTŠÍ POTENCIÁL K DOBRÉMU ZHODNOCENÍ

Jméno (nákup - momentální hodnota)

Alex Bah (1,75 mil. € - 6 mil. €)

Aiham Ousou (600 tis. € - 1,2 mil. €)

Lukáš Provod (770 tis. € - 5 mil. €)

Ondřej Lingr (450 tis. € - 2 mil. €)

Peter Olayinka (3,20 mil. € - 7 mil. €)

KAUZA

ŽOLDÁK A KRYSA?! HYSTERIE OKOLO STANCIUA

Koncem ledna zahýbala českým fotbalovým rybníčkem zpráva o odchodu Nica Stan-
cia do Číny. Informaci sdílela všechna tuzemská média, „experti“ se předháněli ve
svých vyjádřeních a fanoušci pražských „S“ měli novou záminku si vzájemně vjet do
vlasů.

AUTOR: JAKUB SLADKÝ
FOTO: SK SLAVIA PRAHA

CO SE STALO?

Rumunský reprezentant koncem ledna dominoval několik dní české fotbalové sociální bubliny a není asi nikdo, kdo by o celé kauze neslyšel. I na našem webu najdete vyjádření ke Stanciově přestupu a spekulace o možné náhradě na jeho postu.

Nicméně pokud by existoval někdo, kdo se zrovna probudil z komatu a náš magazín je prvním médiem, které čte (ceníme si takové důvěry) shrneme si v krátkosti, co se vlastně stalo. Stanciu po více než dvou a půl letech opouští vršovický Eden. K překvapení mnohých jeho kroky nesměřují na věhlasnější adresu v Evropě, nýbrž na Dálný východ, do země, ze které pocházejí majitelé Slavie.

V příspěvcích a komentářích jak na internetu, tak i v tisku se vyrobila vyjádření o žoldácké povaze Stancia. Fanoušci Sparty si zase přisadili výroky označujícími technického záložníka za krysou. Jsou ovšem tato nařčení oprávněná, nebo je celá kauza jen vírem ve sklenici vody a rumunský hráč je zcela zbytečně demonizován?

PRVNÍ TUZEMSKÉ ANGAŽMÁ

Poprvé do Čech Stanciu přestoupil z belgického Anderlechtu na začátku roku 2018, a to konkrétně do pražské Sparty. V období, kdy na lavičce pražského týmu velel italský „stratég“ Stramaccioni a na Letné procházeli obdobím „internacionalizace“. Rozhazovaly se velké peníze za zahraniční posily a technický záložník měl být třešničkou na dortu.

Letenští poslali do Belgie 115 mil. korun a ze Stancia se stal nejdražší nákup v naší ligové historii. V tápajícím týmu okamžitě prokázal své kvality. Hned v prvním zápase se trefil do sítě Liberce a pomohl Spartě k cenným třem bodům.

Nejen svými výkony na hřišti si velmi rychle získal srdce letenských fanoušků. Nutno dodat, že rumunský záložník si přestupem do Sparty finančně pohoršil oproti belgickému angažmá. Jeho hlavní motivací bylo pravidelně vyhrávat trofeje.

„Chci vyhrávat trofeje, proto všichni hrajeme fotbal. V aktuální sezoně už to bude těžké, protože ztráta na první místo v lize

je velká, ale doufám, že se nám ji podaří alespoň co nejvíc snížit a v další sezoně už budeme mnohem lepším týmem,“ prokazoval šikovný technik ambicióznost hned od svého příchodu.

LETENSKÁ MODLA

Stanciu se stal klíčovou postavou kádru. Svou pozici si upevnil i poté, co se po odvolání Stramaccioniho na lavičku Sparty vrátil Zdeněk Ščasný. Na podzim 2018 pravidelně navlékal kapitánskou pásku a byl vůdčí osobností týmu.

Nicméně i přes veškerou snahu technicky nadaného hráče vypadl pražský tým z evropských pohárů hned v prvním kvalifikačním dvojzápase proti Spartaku Subotica. V lize se po dobrém startu s koncem roku výkony letenských začaly zhoršovat a zhoršovala se i Stanciova produktivita.

Již v listopadu se spekovalo o možném přestupu rumunského internacionála. Sám někdejší kapitán Sparty tyto spekulace dementoval a vzniklo ono známé prohlášení.

„Vím o tom pouze to, co jsem si přečetl v novinách. Jsme uprostřed sezony a na řešení takových věcí není čas a prostor. Cítím se na Spartě velice dobře. Chtěl bych se Spartou získat trofej. A zůstanu, dokud nějakou nezískám,“ prohlásil Stanciu na začátku listopadu 2018.

Idealizovaná modla v očích letenských fanoušků byla na světě. Nutno zmínit, že to bylo v době, kdy začínala nadvláda Slavie. Není se tak čemu divit, že cílevědomý, ambiciózní a především schopný hráč se stal ztělesněním naděje na lepší časy pro tápající pražský tým.

ŽOLDÁK CO JDE PO PENĚZÍCH?!

Studená sprcha přišla pro sparťanskou obec o dva měsíce později v lednu 2019. Nicolae Stanciu přestoupil za 200 mil. Kč do Al-Ahlí. Hlavní motiv transferu v očích fotbalové veřejnosti byla vysoká gáže, kterou měl Stanciu od saudskoarabského týmu příslibenou.

Rumunský záložník dostal okamžitě nálepku žoldáka, který v nejlepších letech upřednostnil

peníze před sportovním úspěchem. Na základě dostupných informací se to zdálo být jednoduchým a snadno odůvodnitelným závěrem. Proč by jinak vyměnil perspektivní hráč evropské soutěže za sice bohatou, ale sportovně nezajímavou destinaci?

Každá mince má však dvě strany. Podle vyjádření samotného hráče, který se k motivaci svého přesunu do Al-Ahlí vyjádřil až zpětně, nebylo na Letné vše tak skvělé, jak se mohlo zdát: „Nechtěl jsem opustit Spartu, ale mezi mnou a vedením byly určité věci, které mě donutily zvolit tuto možnost a odejít. V tu chvíli to bylo nejlepší řešení. Věděl jsem, že když půjdu do Arábie, vyberu si jeden z největších tamních týmů. A když jsem tam byl, věděl jsem, že se brzy vrátím do Evropy.“

Otázkou zůstává, co bylo těmi neurčitými problémy mezi Stanciem a vedením letenských. Nicméně pokud zde nějaké třetí plochy vznikly, dává transfer do saudskoarabského týmu smysl i ve zcela jiné rovině. Těžko by se

totiž ve vyspělejších evropských soutěžích našel klub, který by zaplatil za hráče stejné peníze jako petrolejoví šejci a to bylo pravděpodobně rozhodujícím faktorem. Nezapomínejme na to, že Sparta nehrála evropské poháry, což má pro týmy v Evropě zásadní vliv na cenu hráčů.

Mohlo dojít u hráče k zásadní změně názoru? Sparta od listopadu do konce roku v sedmi zápasech získala jen šest bodů a ono prohlášení bylo před derby, do kterého technický záložník vstupoval s kapitánskou páskou.

Stanciu tedy opustil Letnou po pouhém roce svého angažmá. Od tuzemských médií a „expertů“ dostal nálepku žoldáka, a to aniž by někdo zvážil i jiné možné motivy než jen honbu za penězi.

ZRÁDCE A KRYSA?!

Angažmá v zemi ropných magnetů se pro Stancia nevyvíjelo podle představ. Al-Ahlí neplnilo své závazky. Situace se vyostřila natolik, že odchovanec Unirea Alba Iulia odcestoval domů a odmítal za klub nastoupit, dokud mu nebude vyplacena dlužná

částka.

Začalo se spekulovat o jeho návratu do Prahy, což se nakonec v létě 2019 stalo. Jen nezamířil na Letnou, ale k překvapení všech do Edenu. Lavina nenávisti na sebe nenechala dlouho čekat. Pro spartánské fanoušky se jejich bývalý kapitán stal krysou a zrádcem.

„V té době jsem neměl účty na sociálních sítích, ale moje žena dostávala spoustu výhružných zpráv. Opravdu jsem si myslel, že přijedeme do Prahy a nevyjdeme z domu šest měsíců!“

popisuje Stanciu situaci krátce po oznámení přestupu k červenobílým.

Jistě, přesun hráčů mezi pražskými „S“ je vždy třaskavou záležitostí, ale v tomto případě je hněv letenských fanoušků zbytečně vyostřený. Sparta měla možnost Stancia získat zpět do svého kádru. S prohlášením, že záložníků má dostatek, nechce

hráče přepřáct a z obavy co by způsobil v kabině, se rozhodla o něj neusilovat.

Toho využila Slavia a trenér Trpišovský dokázal Stancia, stejně jako řadu dalších hráčů, přesvědčit, jak moc o něj stojí.

„Cítil jsem od první vteřiny, že bych pro něj byl hodně důležitý. Vážil jsem si toho, že mě chce, protože jsem věděl, že tým dost riskuje. Slavia vyhrála v Česku všechno, měla skvělý tým, a když si mě chtěl trenér prosadit jako posilu a dát za mě tolik peněz, nesl odpovědnost za to, že to klapne,“ vzpomíná Stanciu.

ODCHÁZÍ HVĚZDA

Za dva a půl roku dokázal rumunský internacionál v Edenu získat dva tituly, domácí pohár a dvakrát překvapit v Evropské lize. Stal se prvotřídní hvězdou tuzemské nejvyšší soutěže a byl kapitánem obou historicky nejúspěšnějších celků v naší lize.

Většinu hráčů bychom mohli označit za žoldáky, kteří zcela běžně střídají kluby. V dnešní době se jen velmi výjimečně objeví někdo, jako byli Totti, Maldini nebo Pavel Verbíř, kteří strávili celou kariéru v jednom klubu.

Hráči mají zkrátka omezený čas, po který si mohou fotbalově vydělat a těžko jim tak lze upřít snahu zajistit se na fotbalový důchod, který jim na rozdíl od nás ostatních začíná mnohem dříve.

Stanciova volba tak je zcela pochopitelná. V minulosti již šikovný záložník několik zajímavých nabídek odmítl, ale smlouvou na Dálném východě se zajistí poměrně spolehlivě na život po skončení kariéry. Odchod do Číny tak nelze brát jako projev charakterové vady, ale jako racionální ekonomické rozhodnutí.

Kreativnímu středopolaři bude v květnu devětadvacet. Pro západní soutěže tedy není perspektivní. Přivést skoro třicetiletého hráče za více jak 100 mil. korun by sportovní manažeři ekonomicky těžko obhajovali. Navíc když si v době covidové musela většina týmů v Evropě utáhnout opasky.

Červenobílá obec na novinku o odchodu své hvězdy reagovala na rozdíl od zbytku fotbalové veřejnosti překvapivě smířlivě. Jedním příkladem za všechny je vyjádření slávistického bossa Jaroslava Tvrdíka: *„Považuji za nutné a správné říci, že Nicolae Stanciu je absolutní profesionál. Příjem*

ný a skromný člověk, schopný podřídit se týmu. Slavii odevzdal vše, co jsme čekali. Splnil nám řadu snů a máme ho rádi. Nyní je pro klub i Nica čas jít dál. Zaslouží si slávistický respekt!"

Rumunský internacionál se dokázal stát v naší nejvyšší soutěži jednou z hlavních hvězd. Faktem zůstává, že má za sebou některá kontroverzní rozhodnutí. Nicméně i ta mají nějaký příběh, jehož detaily ví jen jednotliví aktéři.

V kontextu celé jeho kauzy se zdá být jeho negativní obraz zbytečně nafouknutou bublinou, která některým jedincům slouží jako hromosvod a jiným poskytuje „senzační“ dosah.

NICOLAE STANCIU VE SLAVII PRAHA

112

26

27

NEJLEPŠÍ CIZINEC LIGY
(2019/20, 2020/21)

NEJLEPŠÍ ZÁLOŽNÍK LIGY
(2019/20)

**NEJLEPŠÍ HRÁČ LIGY
PODLE FANOUŠKŮ**
(2020/21)

2X

1X

1X

1X

ČTVRTFINÁLE EVROPSKÉ LIGY

1X

ZÁKLADNÍ SKUPINA LIGY MISTRŮ

DELIHO NÁSTUPCE ZPÁTKY NA SCÉNĚ

AUTOR: MICHAEL SKUDRZYK

FOTO: FK TEPLICE

Přestože se jednalo o fotbalistu z druhé ligy, byl Mohamed Tijani v zimní přestávce sezony 2019/20 mezi špičkovými kluby české nejvyšší soutěže jedním z nejžádanějších hráčů. V souvislosti s ním byl zmiňován zájem hned šesti z prvních sedmi klubů tehdejší tabulky a to Slavie, Plzně, Jablonce, Sparty, Mladé Boleslavi a Ostravy. Vítězem souboje o jeho služby se stala Sparta. Došlo ale ke zvratu a jihlavský objev zamířil do Slavie. Místo snahy prosadit se v aktuálně dominantním českém klubu ale přišly vleklé zdravotní problémy, které zastavily jeho rychlý vzestup.

Tijani se stejně jako trojnásobný vítěz ligy se Slavií a miláček sešíváných fanoušků Simon Deli narodil v největším městě Pobřeží Slonoviny Abidžanu a kromě postu stopera je spojuje i urostlá postava. Deli tak pro svého krajana představuje vzor, na který chce v sešíváném dresu navázat. „Myslím si, že svým somatotypem je mu Tijani svým způsobem podobný. Je soubojový, vysoký, rychlý, ale Delimu trvala aklimatizace daleko déle, zvyknout si na český fotbal, českou ligu. V tomhle má Momo trošičku navrch,“ řekl v únoru 2020 pro

iDNES.cz Radim Kučera, který stopera se schopností excelentně organizovat obranu vedl v Jihlavě.

Tijaniho první zkušeností s evropským fotbalem byly mládežnické výběry španělského Raya Vallecano, do kterého se dostal v 17 letech díky rodinnému známému. V Česku je od března 2018, kdy ho získal Vyškov, který tehdy ještě hrál třetí nejvyšší soutěž (MSFL) a mladé Afričany často jen zaregistroval a obrem posílal do větších zahraničních klubů. Nebylo tomu tak u

stopera z Pobřeží Slonoviny, který za moravský klub nastoupil v součtu MSFL a poháru do 32 zápasů. Svými výkony a vlastnostmi lídra si při svém prvním angažmá mezi muži dokonce vysloužil kapitánskou pásku. „Přišel jako bek, ale tam se mi nelíbil. Řekl jsem mu, že buď půjde na stopera, nebo odjede domů,“ vzpomínal pro deník Sport trenér v tabulce FNL aktuálně 12. celku Jan Trousil.

Ani ne po roce se Tijani posunul o patro výš a už po půl roce v novém angažmá bojoval o postup

do nejvyšší soutěže. Jihlava však v kontroverzní baráži s Karvinou neuspěla, ale stoper původně získaný za účelem zvýšení konkurence rychle vyrostl v hvězdu druhé ligy a už v té době se z nejvyšší soutěže ozývali zájemci o jeho služby. „Myslím si, že silnou stránkou jsou jeho parametry. Jako stoper budí respekt svojí postavou, je to velká hora masa. V soubojích je velice neústupný, důrazný, a navíc ho zdobí velice dobrá levá noha, dokáže i dobře rozehrát,“ řekl o svém svěřenci v únoru 2020 pro iDNES.cz tehdejší trenér Vysočiny Radim Kučera.

ZAJÍMAVOST

V Česku hraje i skorojmenovec Mohameda Tijaniho. Je jím nigerijský útočník Muhamed Tijani, který je v letošní sezoně v Tábořsku na hostování z Baníku Ostrava. Jednadvacetiletý vysoký hroťák dosud v nejvyšší soutěži nastoupil do 16 zápasů a před Tábořskem už hostoval v Třinci a Karviné.

V zimní přestávce sezony 2019/20 bylo jasné, že Vysočina už svou největší hvězdu neudrží. Šlo jen o to, do kterého klubu přestoupí. A nemělo dojít jen k posunu o

ligu výš, ale rovnou do jednoho z předních českých klubů. Jednou nohou už byl vysoký stoper ve Spartě. Kvůli problémům s předním zkříženým vazem v kolenu ale neprošel zdravotní prohlídkou. Nejspíš i z důvodu častých zranění kolenních kloubů se Sparta rozhodla u své nové akvizice toto zvýšené riziko nepodstoupit. Navrátil do Jihlavy ale netrval dlouho a k přesunu Tijaniho do Prahy nakonec přece jen došlo. Nejdříve na hostování a o půl roku později na přestup ho získalo pražské S z Edenu.

Za Slavii nová posila na začátku hostování odehrála dva zápasy. Proti Opavě i Slovácku nastoupil ve stoperské dvojici s Ondřejem Kúdélou, proti Slezanům se sešivaným při vítězství 2:0 podařilo udržet čisté konto, v Uherském Hradišti vršovický klub Slovácku naopak 2:0 podlehl. Přestože urostlý stoper odehrál za A tým pouze dva zápasy, rozhodli se červenobílí získat ho za zhruba 4 miliony korun natrvalo a obratem poslat na hostování do Liberce, se kterým v té době velmi aktivně obchodovali. Tijani tehdy byl jedním z šesti hráčů, kteří ze Slavie pod Ještěd zamířili na hostování.

V Liberci bývalý hráč Vyškova a Jihlavy dostal víc prostoru, než by dostal ve Slavii, a hostování tak splnilo svůj účel. Kromě toho, že odehrál osm zápasů ve Fortuna lize, začal sbírat první zkušenosti i v evropských pohárech. V předkolech tehdy z důvodu koronaviru hraných pouze na jeden zápas odehrál všechna tři utkání. V zápasech proti FCSB a APOELU přispěl k čistým kontům a postupu do základní skupiny EL. Zvítězit s čistým kontem se Slovanu v základní sestavě s hostem ze Slavie na stoperu povedlo i v úvodním zápasu hlavní fáze EL proti Gentu. Dosud poslední Tijaniho zápas v evropských pohárech se Liberci nepovedl a v zápase proti CZ Bělehrad padl 1:5. Talentovaný stoper v Liberci předváděl skvělé výkony a potvrdil kvalitu v lize i evropských pohárech.

V podzimní části minulé sezony se ale zároveň začaly naplňovat obavy. Tijaniho koleno bylo přetížené velkým množstvím zápasů a v extrémní zátěži ho limitovalo. Na začátku minulého roku bylo rozhodnuto o nutnosti operace. Hráč přezdívaný Momo se tak s Libercem musel rozloučit o půl roku dříve než bylo plánováno a čekala ho vynucená herní absence. „Mohamed je vynikající kluk,

měli jsme ho v týmu rádi. Za podzim mu musíme poděkovat, odvedl skvělou práci. Přejeme mu, ať se dá brzo dohromady. V zimě jsme každopádně s variantou operace počítali. Nejde pro nás o velký zásah do sestavy, mrzí to spíš z lidského pohledu," řekl liberický trenér Pavel Hoftych pro klubový twitter.

„Ze začátku nevypadal moc dobře kondičně, ale zamakal na sobě. Všechny mile překvapil. Nejen tím, jak umí hrát fotbal, ale i jak se začlenil do týmu, jak je pozitivní. Snad to ukáže i v lize,“
řekl pro iDNES.cz teplický trenér Jiří Jarošík před začátkem jarní části sezony.

Tijaniho zápasová absence se nakonec protáhla na celý minulý rok, nyní se ale vrací na scénu. Jelikož se za tu dobu konkurence stoperů ve Slavii výrazně zvýšila, tak je logickou variantou hostování v klubu s větší šancí na herní vytížení. Volba padla na o záchranu bojující Teplice, které potřebovaly náhradu za Martina

Chlumeckého. V lázeňském městě by se měl čtyřicetiletý stoper po dlouhé absenci vrátit do formy, vyztužit obranu žlutomodrých a pomoci jim udržet se v nejvyšší soutěži. O tom, že je hned od začátku velkým přínosem, svědčí i slova spoluhráče Tomáše Vondráška po vítězství 1:0 proti Bohemians v úvodním kole jarní části ligy: „Nechtěl bych být útočníkem a hrát proti němu. On žádnou bolest necítí, zatímco souboje s ním bolí. Ne nadarmo ho Slavia koupila, protože podle mého ji v budoucnu hodně pomůže. Ale teď je důležité, že pomáhá nám. Udělal obrovský pokrok od chvíle, co k nám 3. ledna po operaci a bez herní praxe přišel. V jednom kuse na mě mluvil, vyslechl jsem si, že v některých situacích jsem ho málo zajišťoval, ale byl jsem

za to rád. Však jsem mu po zápase i za to mluvení poděkoval.“ řekl o Tijaním pro sport.cz spoluhráč Tomáš Vondrášek.

ZAJÍMAVOST

Mohamed Tijani hrál fotbal až do 16 let bosý. První kopačky dostal od otce k narozeninám, aby se v nich před odchodem do Evropy naučil hrát. „Každou chvíli jsem je z nohy sundal a hodil bokem. Táta mi pořád říkal: Proč je sundáváš? Ty jsou přece od toho, abys mohl líp kopat do míče. Postupně jsem si ale zvykl, a teď už bych si zase nedokázal představit, že hraju bosý,“ popisoval urostlý stoper v roce 2019 v rozhovoru pro idnes.cz své začátky v kopačkách.

HLEDÁME

EXTERNÍ REDAKTORY

CO MUSÍŠ MÍT?

- SKVĚLOU GRAMATIKU
- ZÁKLADY STYLISTIKY
- PROAKTIVNÍ POVAHU
- ZAPÁLENÍ PRO FOTBAL

VHODNÉ I JAKO PRAXE
PRO STUDENTY ŽURNALISTIKY

CO NABÍZÍME?

- MOŽNOST VYJÁDŘENÍ SVÝCH NÁZORŮ
- ČASOVOU FLEXIBILITU
- ROZŠÍŘENÍ SVÉHO PORTFOLIA
- ODMĚNY ZA AKTIVITU

KONTAKT

DAVID JOCH
ŠÉFREDAKTOR

☎ +420 702 497 654

✉ DAVID.JOCH@ZONGL.CZ

WWW.ZONGLMAGAZIN.COM

ROZHOVOR

„VŠECHNO BERU POZITIVNĚ!“

**AUTOR: MICHAEL SKUDRZYK
FOTO: FK TEPLICE**

STATSports

2018 MSFL, 2019 druhá liga, 2020 Slavia a Evropská liga s Libercem. Mohamed Tijani začal po příchodu do Česka rychle stoupat na vrchol. Poté ale kvůli operaci kolena vynechal celý minulý rok. Nyní by se kmenový hráč Slavie měl na hostování v o udržení bojujících Teplicích stát klíčovým hráčem a znovu nakopnout svou kariéru. Čtyřicetiletý stoper se schopností organizovat obranu už ve žlutomodrém prokázal nejen své kvality směrem do defenzivy, ale v přípravě se mu za Severočechy podařilo vstřelit i první branku.

Kvůli zranění jste vynechal celý minulý rok. Jak jste se v prvních zápasech po tak dlouhé absenci cítil?

Ano, hraju po velmi dlouhé době a zpátky na hřišti se cítím velice šťastně.

K vítězství v přípravném zápase proti Slavii Sofia jste gólem přispěl k vítězství 2:1. Co pro vás tato branka znamená?

Po tom gólu jsme skoro plakal, protože mi tyto pocity chyběly, a byl jsem šťastný, že jsem týmu pomohl k vítězství.

Jaká byla vaše rekonvalescence po operaci kolena na začátku minulého roku?

Od lidí okolo mě jsem nemohl chtít víc. Všichni se snažili, abych se cítil, co nejlíp. To bylo perfektní.

Přesto to asi nebylo lehké období.

Ano, bylo to velmi těžké. Každý se snažil, aby mi bylo líp, ale jen

já jsem věděl, jak mi skutečně je. Ale i v tomto období jsem se snažil myslet pozitivně.

Je vaše koleno zcela v pořádku, nebo máte nějaká omezení?

V současnosti jsem zcela v pořádku a myslím, že každým zápasem bude můj výkon lepší a lepší. Ale po tak dlouhé absenci ještě budu několik zápasů potřebovat, než budu moct říct "Momo je definitivně zpátky".

V defenzivě nejspíš pro Teplice budete velmi důležitým hráčem. Takže jste připravený odehrát všechny zápasy bez zvýšeného rizika zranění?

Podle mě je důležitý každý hráč. Jsem připravený odehrát všechny zápasy. Absolvoval jsem s týmem kvalitní přípravu a udělám všechno proto to, abych pomohl ke splnění našich cílů.

Se Slavii jste byl před začátkem sezony na soustředění. Proč jste ještě na podzim nehrál?

Ano, byl jsem tam a cítil se dobře, ale lékař po mnoha kontrolách řekl, že ještě nejsem zcela připraven, takže jsem to musel přijmout.

Vášim vzorem je krajan Simon Delí, ale ve Slavii jste se mýjeli. Znáte se i přesto osobně?

Ano, známe se osobně. Bere mě jako svého malého brášku. Je jednou z mých inspirací, protože je nejen dobrým hráčem, ale i člověkem.

Delí i vy jste vysocí, rychlí a soubojoví. Myslíte si, že jste podobnými typy hráčů?

Ano, jsme skoro stejní, ale musím ještě tvrdě pracovat a zlepšovat se, abych dosáhl toho, co on, nebo ho dokonce překonal.

Je něco v čem se naopak výrazně odlišujete?

Myslím, že ne.

Delí mluví výborně česky. Jeho rozhovor v češtině po zisku titulu

„VYBRAL JSEM SI FOTBAL A V NĚM TO TAK CHODÍ.“

lu 2018/19 se na internetu stal hitem. Na jaké úrovni jsou vaše znalosti češtiny? Je pro vás váš krajan inspirací i ve snaze naučit se podobně dobře česky?

Deli byl v Česku déle, než jsem momentálně já. Ale snažím se jazyk učit a můžu říct, že česky trochu mluvím.

Pocházíte z Abidjanu. Jaká je v největším městě Pobřeží Slonoviny úroveň života a fotbalu?

Fotbal tam je na dobré úrovni, ale ne na tak profesionální jako v Evropě. Hrál jsem za Real d' Afrique, což je malý klub, ale s vysokými ambicemi, zaměřený na rozvoj mladých hráčů. Život je tam perfektní.

Vzestup vaší kariéry v Česku byl velmi rychlý. Během dvou let jste se z MSFL dostal do aktuálně dominantního českého klubu. Jak jste se vyrovnal s narůstající slávou?

Ano, bylo to rychlé, ale byl jsem na to připravený. Tvrdě pracuju proto, abych se dostal co nejvýš. Je jedno, kde nebo kým budu, snažím se být pořád stejný, protože pro mě je sláva jen slovo. Jsem šťastnější, když jsem sám sebou.

Hrajete už za pátý český klub. Jak těžké pro vás je zvykat si tak často na nový tým?

Vybral jsem si fotbal a v něm to tak chodí. Dělán, co mám rád, a to mě dělá šťastným. Všechno beru pozitivně a jako zkušenost, ze které se můžu učit.

Od roku 2020 jste měl hrát za Spartu, ale neprošel jste zdravotní prohlídkou. Jaké byly v té době vaše pocity? Měl jste obavy o budoucnost vaší kariéry?

Ve fotbale se může stát všechno, a proto beru všechno pozitivně. Nepodepsal jsem ve Spartě, ale ve Slavii - a stal jsem se mistrem ligy. Tento příběh už je za mnou, už jsem v pořádku a obavy o kariéru nemám.

S Libercem jste si zahrál v Evropské lize. Jaké to byla zkušenost a jak na hostování ve Slovanu vzpomínáte?

Byla to zkušenost, na kterou nikdy nezapomenu. Bylo skvělé, jak se trenéři, celý realizační tým i hráči připravili na boj o Evropskou ligu. Upřímně si vážím toho, že jsem to zažil.

Jak jste zatím spokojený v Teplicích a jak jste do týmu zapadl?

Jsem tady šťastný. Všichni na mě

jsou milí.

Na soustředění v Beleku vás zastihl sníh. Jak velkou komplikací a překvapením to pro vás bylo?

Řekl bych, že to bylo v pohodě. Celou přípravu jsem se cítil opravdu dobře, takže mi to nevadilo.

Brzy by měla přestat platit omezení kapacity na českých stadionech. Jak se na bouřlivější kulisu těšíte?

Vždy je lepší hrát před co nejvíce fanoušky, takže doufám, že brzy budou moci začít zápasy navštěvovat.

Restrikce omezují i cestování. Kdy jste naposledy byl v Pobřeží Slonoviny?

Je to složitější, ale byl jsem v Abidjanu v prosinci.

Vášim snem je hrát Ligu mistrů. To by se vám mohlo podařit už v příští sezoně se Slavií. Věříte si, že se tak brzy v těžké konkurenci prosadíte?

Je to jeden z mých největších fotbalových snů. Ve fotbale je možné všechno. Věřím si a vím, že když dostanu šanci, tak všem ukážu, že jsem hráčem Slavie, protože mám kvalitu.

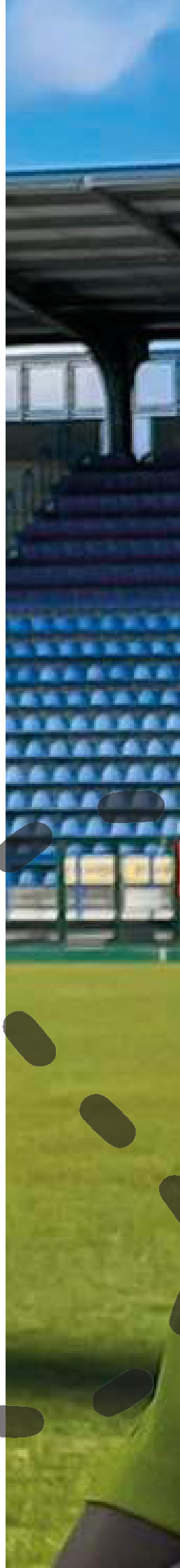

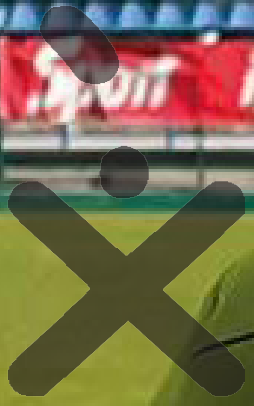
SRBSKÝ VALACH SE VRACÍ NA MÍSTO ČINU!

AUTOR: JAKUB SLADKÝ

FOTO: ARCHIV VUKADINA VUKADINOVIČE

Vukadin Vukadinovič, někdejší obávané křídlo v posledních letech nezažívá nejlepší část své sportovní dráhy. Upadající kariéru se pokusí znovu nakopnout tam, kde se mu dařilo nejvíce. Po čtyřech letech se hbitý hráč vrací na zlínskou Letnou.

VUKADINOVIČ V DRESU SEZIMOVA ÚSTÍ.

Z BĚLEHRADU DO SEZIMOVA ÚSTÍ

Vukadinovič se narodil v srbské metropoli Bělehradě, kde také začínal dělat své první fotbalové krůčky. V mládežnických letech dohlížel z pozice trenéra na Vukadinovičův rozvoj jeho otec, také někdejší aktivní fotbalista. Nepůsobil ovšem ve známých bělehradských klubech Partizanu či Crvene Zvezde, ale v menším Hajduku.

„Taťka byl fotbalista a my jsme to měli s bráchou od narození dané. Navíc v Srbsku je fotbal sportem číslo jedna. Všechny děti si odmala chodí kopat. V žákovských kategoriích jsme hráli Mini Maxi ligy, což jsou turnaje především v hale nebo na zkráceném hřišti v pěti nebo ve čtyřech. V té době nás trénoval můj táta a já na to moc rád vzpomínám,“ přibližuje mládežnická léta Vukadinovič.

Za bělehradský Hajduk nastoupil mladý talent pouze k pěti zápasům v druhé nejvyšší soutěži. Ovšem v sedmnácti letech se dostal na stáž do tehdy třetiligového Sezimova Ústí (dnes Táborско). V jihočeském týmu zaujal nejen svou rychlostí a v ročníku 2009/2010 se podílel na postupu z ČFL.

V druhé nejvyšší tuzemské soutěži nejprve nedostával srbský ofenzivní talent dostatek prostoru. Na podzim 2010 nastoupil ve třech z patnácti zápasů, přičemž plnou porci minut odehrál jen v prvním kole. Sezimovo Ústí tehdy prohrálo vysoko 5:1 s Baníkem Sokolov. Ve zbývajících dvou duolech naskočil z lavičky na pouhých čtrnáct minut.

Vukadinovičova pozice se zásadně změnila po prvním jarním zápase v roce 2011, kdy hatrickem přispěl k pomstě proti Sokolovu. Jihočeši vyhráli jednoznačně 4:1 a rychlonohé křídlo se stalo nepostradatelnou součástí základní jedenáctky. V průběhu jara chyběl na hřišti jen deset minut.

„Byl to prostě hodný kluk, který opustil rodinu a šel hrát do ciziny. Celkem rychle se adaptoval a na cizince začal poměrně rychle mluvit česky. Snažil se začlenit a měl velkou snahu na sobě pracovat,“ vzpomíná na začátky talentovaného záložníka v Čechách agent Kamil Řehák.

TVRDÁ RÁNA NA SEVERU

Nenjen díky svým výkonům na sebe talentovaný Srb upoutal pozornost klubů z první ligy. Na testech zaujal Františka Komňá-

ckého, tehdejšího kouče Jablonce. V lednu 2012 se tak Vukadinovič stěhoval na sever Čech.

V ambiciózním celku zpočátku mnoho prostoru nedostával. Přes konkurenci v podobě Janů Kopice a Kovaříka se do konce ročníku 2011/2012 nedokázal prosadit. Zkraje následující sezony ale začal na severu sbírat první cenné minuty a vstřelil i svůj první gól v zeleném dresu. Hned v říjnu 2012 ovšem dostala nejen kariéra rychlonohého mladíka obrovskou ránu.

V zápase Juniorské ligy nastoupil Vukadinovič za Jablonec proti pražské Slavii. Těžko by někdo před zápasem očekával, co se v jeho průběhu stalo. V jednom z obranných soubojů udeřil slávista Jan Mikula loktem Vukadinoviče do zad. Obranný zákrok byl však natolik nešťastný, že jabloneckému hráči odrazil ledvinu, kterou se přes veškerou snahu lékařů nepovedlo zachránit.

„Doktoři mi řekli, že bych s jednou ledvinou neměl vrcholově sportovat. Musel jsem podepsat dokumenty, že přebírám za svoje rozhodnutí odpovědnost, aby to nezůstalo na doktorech. Bylo to složité rozhodování. Radil

jsem se o tom samozřejmě s rodinou a moje maminka byla proti tomu, abych pokračoval s fotbalem. Já jsem se ale nechtěl smířit s tím, že bych měl v jednadvaceti letech ukončit kariéru.“ přibližuje dopad diagnózy srbský křídelník.

Rekonvalescence byla dlouhá a psychicky náročná. Vůle k návratu ale nakonec zvítězila. Vukadinovič se pomalými krůčky vracel do tréninkového procesu. Motivací pro bělehradského rodáka byl i týmový spoluhráč Vít Beneš.

„V týmu se mnou byl Vít Beneš, kterému se stalo stejné zranění někdy v šestnácti, a patřil tehdy mezi klíčové hráče. Hodně mě motivoval, takže jsem si říkal, že když to dokázal on, tak já to dokážu taky. Nechtěl jsem ale nic uspěchat. Naštěstí byl v Jablonci skvělý fyzioterapeut Michal. Nebýt jeho, je otázka, zda bych byl vůbec schopný se vrátit do fotbalu na nejvyšší úrovni,“ vzpomíná na nepříjemné období Vukadinovič.

V PRAZE JE BLAZE

První minuty po zranění začal sbírat v létě 2013. Do základní jedenáctky se opět nedokázal prosadit a jako střídající hráč nastupoval do zápasů pouze na zá-

věrečné minuty. Malá herní vy-
tíženost vyústila v hostování na
pražském Žižkově. Návrat do
druhé ligy byl pro ofenzivního
záložníka více než povedený.
Pod vedením trenéra Trpišov-
ského zvládl ve třinácti zápasech
asistovat u pěti branek a tři další
sám vstřelit.

Navzdory úspěšnému působení
pod žižkovským vysílačem na se-
veru Čech další prostor nedostal.
Přednost měli Kopic, Mingazov
či Masopust. Vukadinovič se tak
znovu vydal hledat štěstí do Pra-
hy. Namísto Žižkova zamířil do
nedalekých Vršovic, kde na roč-
ní hostování s opcí doplnil kádr
Slavie. Transfer se ovšem nerodil
lehce.

*„Trenér Beránek si vzal Vukyho
do přípravy, aby ho vyzkoušel.
Nicméně ho pak vrátili do Jab-
lonce. Nakonec jim (Slavii) asi
něco nevyšlo. Já si vzpomínám,
že jsem byl zrovna na cestě z
dovolené v Rakousku a volal mi
trenér Beránek. Říkal mi, že je-
jich (Slavie) poslední přípravný
zápas byl hrozný a nemají rych-
lost na křídlech a že by toho
Vukadinoviče bral. Jablonec už
ale byl v té době domluvený
s Karvinou, na poslední chvíli
jsme to zlomili, a tak šel Vuky
do Slavie,“* rozkrývá pozadí přes-

tupu tehdejší agent nadějného
záložníka Kamil Řehák.

V Praze se srbskému rychlonož-
kovi i napodruhé dařilo. V teh-
dejším kádru červenobílých pa-
třil jednoznačně mezi nejlepší
hráče. Ačkoliv tým z Edenu skon-
čil na jedenáctém místě, Vukadi-
novič mohl být se svými výkony
spokojen. O to větším překva-
pením bylo, když na srbského
hráče neuplatnila Slavia opci na
trvalý přestup. Částka přitom
nebyla nijak vysoká, pouhých 1,8
mil korun. Klub se tehdy zmítal
ve finančních problémech a
bohatý čínský investor přišel do
Edenu až pár měsíců po vyprše-
ní klauzule.

OSUDOVÉ VALAŠSKO

V Jablonci stále nebylo pro Vuka-
dinoviče místo a následovalo tak
další stěhování, které bylo pro
srbského hráče osudové. Nový
domov našel v týmu tehdejšího
ligového nováčka ze Zlína. Vý-
borně zapadl jak do kabiny, tak
do herního systému trenéra Pá-
níka a stal se v podstatě okamžít-
ě oporou.

*„Vuky je bezvadnej kluk. Řekl
bych, že na rozdíl od většiny
těch kluků z Balkánu takový
jemnější, citlivější a i přemýšli-
vější. Důležité bylo, že když k*

nám přišel, tak už suprově komunikoval česky a nebyla tam tak žádná bariéra. Zapadl do kabiny, jako kdyby to nebyl cizinec. Hned byl náš. Takový atypický balkánský hráč. Po fotbalové stránce patřil mezi naše nejrychlejší hráče. Možná byl vůbec nejrychlejší. Praktikovali jsme rychlý přechod po zisku míče a on byl ten, kdo to dokázal hned rozběhnout. Uměl se dotáhnout nahoru, zavírat zadní tyč a z toho dávat góly. Později jsme zjistili, že má i dobrou střelu, takže zahrával i standardní situace,“ popisuje Vukadinoviče tehdejší kouč Fastavu Bohumil Páník.

Na Valašsku prožil srbský legionář nejlepší část své kariéry. Pomyslný vrchol angažmá ve Zlíně přišel v ročníku 2016/2017. V ligové tabulce tehdy tým z Valašska obsadil šesté místo, ale především zvítězili v domácím poháru, kde postupně vyřadili i obě pražská „S“. Zisk druhé nejvýznamnější tuzemské trofeje navíc zajistil Fastavu účast v základní skupině Evropské ligy v následujícím ročníku.

Zájem o srbský expres projevila Slavia, která ho chtěla vidět znovu ve svých řadách, a stejně tak odvěký rival červenobílých z Let-

né. Pozadu nezůstala ani plzeňská Viktorie. Pomyslný souboj nakonec vyhrála Sparta. Vukadinoviče tak čekalo angažmá v již třetím pražském celku. Na rozdíl od předchozích dvou působení v hlavním městě se to v rudém dresu komplikovalo od samotného začátku.

VELETOČE NA LETNÉ

Vukadinovič se se Spartou na přestupu domluvil ještě před příchodem nového trenéra, kterým byl na začátku léta 2017 jmenován italský trenér Stramaccioni, a na Letné se začaly dít věci. Nový šéf lavičky překotně přiváděl další posily, a to zejména do křídelních prostor. Tal Ben Chaim, Srdjan Plavšič, Jonathan Biabiany jsou jen skromným výčtem konkurentů srbského rychlíka.

„Já s Eldarem Civičem jsme se potkali na Letné, ještě než přišel nový trenér. Bylo mi řečeno, že trenér je ve hře, ale že by to neměl být cizinec. Nevím, jak moc Stramaccioni sledoval českou ligu a jak moc mě znal, ale po jeho nástupu přišlo hodně cizinců, které si vybral. Troufnu si říct, že mi to uškodilo. Myslím si, že kdyby ve Spartě byl český trenér, který zná českou ligu a zdejší hráče, mohlo být všechno jinak. Doplatil jsem na posi-

ly, které si přivedl nový trenér, a já jsem nedostal moc prostor,“ popisuje situaci po svém příchodu do Sparty Vukadinovič.

Kvůli přetlaku na stranách záložní řady nezbývalo pro ofenzivního Srba místo. Italský strateg nabídl Vukadinovičovi novou pozici. Stramaccioniho představou bylo přetavit produktivní křídlo na ofenzivního beka, podobně jako to nyní zkouší ve Slavii Trpišovský s Plavšičem. Vukadinovič se ovšem na takovou změnu příliš necítil. Navíc bránění nepatřilo mezi jeho nejsilnější vlastnosti.

Na konci léta se tak rychlonohý křídelník vrátil zpátky do Zlína na hostování. Valaši ovšem nedokázali navázat na předchozí úspěšný ročník a také Vukadinovičova produktivita klesla. Nicméně si zahrál v základní skupině Evropské ligy a celkově odehrál ve Zlíně 92 zápasů, ve kterých vstřelil deset gólů a přispěl navíc jednadvaceti asistencemi. Na konci ročníku 2017/2018 se ale hlásil znovu na Letné.

Ani pod staronovým trenérem Ščasným neměl v základu místo, a pokud už nastoupil, bylo to většinou z lavičky. V zimě si tak srbský legionář hledal nové angažmá. Velký zájem měl Baník

Ostrava, kde na lavičce velel trenér Páník, se kterým se znali ze společného působení ve Zlíně. Přestupová jednání se ovšem táhla. Sparta nebyla příliš nakloněna myšlence posílit Slezany, kteří v ročníku 2018/2019 hráli na špici tabulky a ohrožovali šance letenských na pohárové příčky.

SPIRÁLA ŠPATNÝCH ROZHODNUTÍ

Nakonec těsně před koncem přestupového okna přistála na stole nabídka na hostování s opcí z druholigového tureckého Bolusporu. Ambiciózní tým se koncentroval na postup do nejvyšší turecké soutěže a přiváděl posily, které jim měly s tímto úkolem pomoci.

„Bohužel v zimě mi bylo sděleno od Sparty, abych si hledal nové angažmá. Ještě před tím Tureckem měl zájem Bob Páník, který mě chtěl do Baníku. Strašně se to táhlo přes celou zimu, nakonec se to Spartě ne-

líbilo a nechtěla posilovat konkurenta. Já jsem už pak neměl moc na výběr, protože jsem chtěl jít do Ostravy a to nevyšlo. Poslední den přestupu přišla nabídka z Bolusporu. V Turecku byl veliký chaos. Klub měl i finanční problémy a prostě vůbec mi to nesedlo. Přišlo tam spolu se mnou dalších pět hráčů a chtěli dotáhnout play-off o postup. To se bohužel nepovedlo a už v půlce jara nebylo o co hrát. Pět kol před koncem jsem byl zpátky v Praze,“ vrací se k anabázi v Turecku srbský legionář.

Po návratu z Turecka dostal na Letné prostor pouze v béčce. V létě 2019 se nakonec přesunul do Slezska. Novou adresou Vukadinoviče ovšem nebyla Ostrava, nýbrž Karviná. Srbský expres jako by ztratil páru, ani u polských hranic nedostával moc příležitostí. V jednadvaceti zápasech odehrál pouhých 810 minut

a podílel se jen na třech brančkách. Po skončení ročníku se tak znovu stěhoval, tentokrát na druhý konec republiky do Teplic.

V trápícím se kádrů sklenářů sice patřil mezi ty lepší hráče a pravidelně nastupoval v základní sestavě, ale ani tak nedokázal pomoci k lepšímu výsledku. Patnácté místo a těsná záchrana ligové příslušnosti měly za důsledek přestavbu kádrů. Většina starších hráčů včetně Vukadinoviče byla uvolněna, aby si hledala nové angažmá.

Po neúspěšných štacích v předchozích letech se loni v létě rozhodl rodák z Bělehradu zcela změnit prostředí, a tak se vrátil do Srbska. Doplnil kádr ambiciózního Radnički Niš, jehož majitel stanovil jako cíl pozice zajišťující evropské poháry.

„Skládal se tam super tým, ale v Srbsku je to hrozně složitý. Zázemí a věci okolo byly na hrozně špatné úrovni. Majitel měnil rychle trenéry. Během čtyř měsíců jsem měl čtyři trenéry. Trenér přišel, když nevyhrál, hned skončil. Majitel čekal, že my hráči, kteří jsme přišli jako „hvězdy“, budeme tým táhnout. Nakonec jsem se to rozhodl ukončit a vypovědět smlouvu. Mám manželku Češku, čekali jsme mimčo a být tak daleko od ní a ještě v takovém týmu, to prostě nešlo. Takže jsme si podali ruce a vrátil jsem se do Čech,“ vypráví Vukadinovič zážitky ze srbské nejvyšší soutěže.

ZÁVĚR

Od konce roku je tedy rychlonohý Srb zpátky v tuzemsku. Po dlouhých úvahách nakonec posílil kádr svého osudového týmu - Zlína. Zná prostředí i trenéra Jelínka, který při předchozím působení Vukadinoviče zde vedl béčko.

V prvních kolech po zimní přestávce zatím naskakuje z lavičky, ale hned v druhém zápase zvládl svými dvěma asistencemi zajistit Valachům vítězství nad Libercem 2:0. Bude valaško-srbský expres opět postrachem tuzemských obránců?

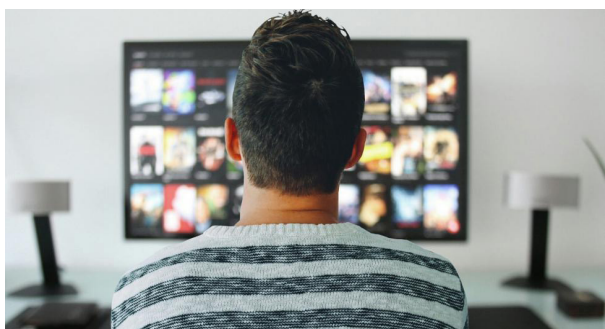
VUKYHO

VOLNÝ ČAS

PLAYSTATION

„Teď jsme byli na soustředění, takže jsme s rukama pařili FIFU, NHL a bitky MMA. Akorát teď jsem táta a doma se to přítelkyni moc nelíbí. Takže čekám až malej vyroste a budem to rozjíždět spolu.“

FILMY A SERIÁLY

„Obecně mě baví starší klasický fantasy a sci-fi. Hra o trůny je jeden z nejlepších seriálů. Viděl jsem to už dvakrát a chystám se, že to dám po třetí. Pak samozřejmě Pán prstenů a dokonce i Harry Potter to jsou pro mě takový klasiky. Na trillery a kriminálky mě moc neužije. Taky Marvelovky jsem viděl všechny a teď se chystám na poslední díl Spidermana.“

BRATR MILJAN

O dva roky mladší bratr Vukadina, který taky nastupuje nejčastěji na pozici ofenzivního křídla. Stejně jako starší bratr i Miljan v Čechách začínal v Sezimově Ústí. V první lize si zahrál za Mladou Boleslav a Slavii Praha, ale trvale se prosadit nedokázal. Od roku 2018 působí zpátky v Srbsku, kdy již prošel třemi kluby. Aktuálně hraje za FK Vojvodina Novi Sad, za kterou v této sezoně prozatím vstřelil v osmnácti zápasech sedm gólů. Vysloužil si také pozvánku do srbské reprezentace, za kterou odehrál dvě utkání. Proti Vukadinovi nastoupil Miljan v české první i druhé lize k celkem čtyřem zápasům a vždy byl na straně vítězů.

Bl
Veruše

Firemní akce

Wellness pobyty

Pobytové balíčky

Restaurace a vinárna

LADISLAV MI
sportovní man

HLAVNÍ TÉMA: REGIONÁLNÍ BYZNYS

NÁŘ
mažer

REGIONÁLNÍ BYZNYS

AUTOR: JAN LUKEŠ

FOTO: SK SIGMA OLOMOUC

Fotbal, sport, který milujeme, je prostě ze značné části také byznys, a to jak pro velké evropské giganty, tak i třeba pro menší české kluby. Není to jen tak, zabezpečit chod nějakého fotbalového klubu. Musí se řešit přestupy, odchody hráčů, platy hráčů a zaměstnanců, prodej lístků, sponzoři a mnoho dalších příjmů a výdajů. Pojďme si tedy trochu přiblížit, jak fungují ekonomiky v regionálních klubech.

Většina klubů v ČR jsou akciové společnosti. U menších klubů často jsou vlastníkem jeden či dva akcionáři, popřípadě spolky a na vlastnictví se poměrně často alespoň zčásti podílí také obec. Klub pak řídí tzv. dozorčí rada a představenstvo, které volí svého předsedu, potažmo manažera klubu.

Nejdříve se podíváme na příjmovou stránku. Regionální kluby jsou oproti velkoklubům daleko častěji závislé na příspěvcích sportovních organizací, dotacích od státu nebo příspěvcích a dotacích od obce. Tyto částky mohou u menších, třeba

divizních, klubů tvořit někdy i přes polovinu příjmů. Dále kluby dostávají tzv. patronáty, tedy dary od velkých firem. Jejich příjmy pak rozšiřují členské příspěvky. Co se týče doplňkové činnosti klubů, tak sem se řadí sponzorské dary, prodej nějakých klubových suvenýrů nebo třeba pronájem klubových zařízení.

Stejně jako u větších klubů příjmy tvoří i prodeje hráčů, prodeje vstupenek a peníze z vysílacích práv. Zde samozřejmě záleží na tom, s kým se zrovna hraje, a nebudeme se tu pochopitelně o týmech z nižších soutěží. Naproti tomu u evropských gigantů zis-

ky z vysílacích práv mohou činit až 40 % příjmů klubu.

A nyní se zaměříme na náklady klubů. Nejsou to tak velké částky jako u předních evropských klubů, ale nemalý podíl výdajů tvoří nákupy hráčů a platy hráčů a zaměstnanců. Dále musíme vzpomenout na provozní náklady, tedy například na údržbu stadionu a hřiště, dresy, míče a další vybavení. A klub by pochopitelně také měl investovat vždy po nějakém čase do opravy stadionu, tribuny apod. V tom ale menší celky často spoléhají na pomoc z veřejných rozpočtů.

ky z vysílacích práv mohou činit až 40 % příjmů klubu.

A nyní se zaměříme na náklady klubů. Nejsou to tak velké částky jako u předních evropských klubů, ale nemalý podíl výdajů tvoří nákupy hráčů a platy hráčů a zaměstnanců. Dále musíme vzpomenout na provozní náklady, tedy například na údržbu stadionu a hřiště, dresy, míče a další vybavení. A klub by pochopitelně také měl investovat vždy po nějakém čase do opravy stadionu, tribuny apod. V tom ale menší

celky často spoléhají na pomoc z veřejných rozpočtů.

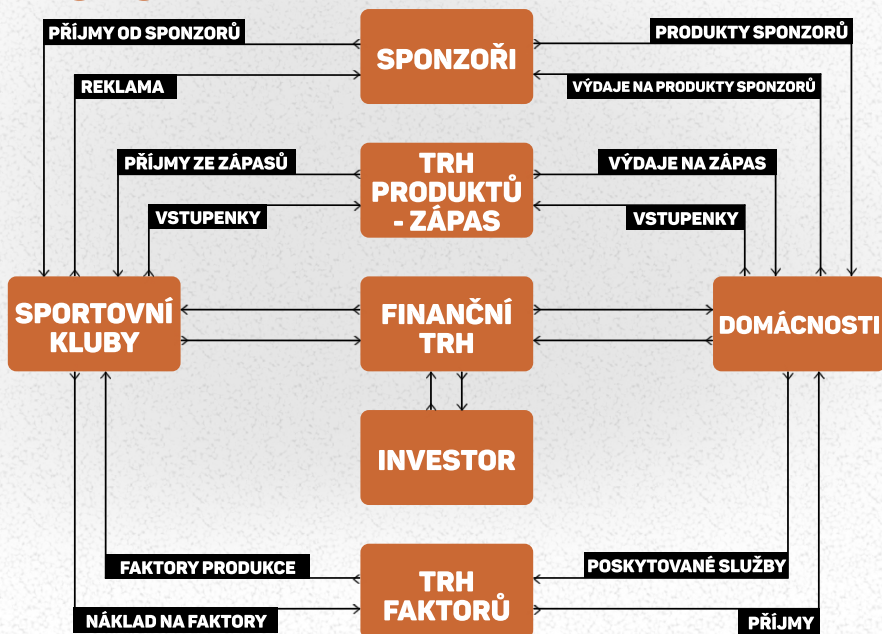
Je velmi důležité, aby měl každý klub na novou sezonu pečlivě sestavený plán rozpočtu a ten se snažil plnit. Vždy tam ale bude ve skutečnosti nějaké odchylna, s čímž je dobré počítat. Občas je ale potřeba sestavit i tzv. operativní rozpočet na kratší období, například jarní část sezony. Naproti tomu je důležité vymýšlet strategické cíle i do větší budoucnosti.

Zkrátka řídit fotbalový klub je docela věda a být předsedou klubu vyžaduje opravdu veliké ekonomické znalosti a dobré manažerské dovednosti.

No a kolik se vlastně v menších klubech točí peněz? Například v divizi se roční rozpočet klubu pohybuje někde kolem 3 milionů korun. A třeba hodnota takového menšího stadionu s kapacitou kolem 5 tisíc fanoušků je zhruba někde na 50 milionech korun.

MODEL FINANČNÍCH TOKŮ

PROFESIONÁLNÍHO KLUBU

SIGMA UŽ DLOUHÉ ROKY DĚLÁ SLUŠNÝ BYZNYS, NYNÍ ALE HLEDÁ SPONZORA

AUTOR: JAN LUKEŠ

FOTO: SK SIGMA OLOMOUC

Od roku 2014 prvoligový klub z Hané vede jako sportovní ředitel Ladislav Minář. Před tím působil ve Zlíně nebo v Mladé Boleslavi. Klub, které před čtyřmi lety dosáhl na 4. místo a nakoukl do pohárové Evropy, však poslední sezony obsahuje střed tabulky. Co se týče dobře zpeněžených odchodů, ale i velmi levně získaných kvalitních posil, pak s ohledem na rozpočet klubu Sigma rozhodně patří k celkům, které mají ekonomickou část chodu klubu velmi dobře zajištěnou. Momentálně ale klub nemá generálního partnera.

Sigma Olomouc je akciovou společností, kde hlavním investorem je spolek SK Olomouc Sigma MZ, který vlastní asi 77 % procent klubu. Zbývající podíl patří obci Olomouc. O přestupy se stará generální manažer, kterým je tedy velezkušený Ladislav Minář, mající na svém kontě přestupové bomby, jako byl David Zima do Slavie nebo Tomáš Chorý do Viktorie Plzeň. Covidová krize ale rozpočet Sigmy nepříjemně zasáhla. Olomouc vykázala za sezonu 2020/2021 ztrátu 13,4 milionů korun - po sezoně 2019/2020, kde byla více

než 7 milionů v plusu. Navíc se teď ještě potýká s problémem, že klub momentálně nemá generálního sponzora.

Od ledna 2021 byla hlavním sponzorem klubu sázková kancelář Tipsport, která spolupracuje také například s pražskou Spartou. Ke spolupráci s celkem z Hané se společnost vrátila po devíti letech, předtím mezi lety 2009 a 2012, což bylo období, kdy Sigma získala svoji první trofeje, jimiž byl český pohár a poté superpohár. Od nového roka ale opět logo Tipsportu z dresů

olomouckých hráčů zmizelo a klub se potýká s tím, že bude zřejmě nucen aspoň jednoho hráče v létě dobře zpeněžit, aby se dobře zajistil rozpočet na další sezony.

Z let minulých ale vidíme, že tato strategie olomouckému celku vycházela. Sportovní vedení dlouhodobě razí strategii, že staví na hodně mladých hráčích a odchovancích a do klubu se snaží dostávat hráče ideálně poté, co jim skončí smlouva v předchozím angažmá. A občas se jednalo o velmi vydařené

„dealy“. Vzpomeňme si například na bezplatné příchody hráčů, jako byli Aleš Mandous, který pak šel za 10 milionů do Slavie, nebo rumunský záložník Uroš Radakovič, jenž před lety přišel zdarma z Boloni a potom mířil za 15 milionů na Letnou.

Toto letní přestupové období by Sigma mohla sázet na to, že dobře zpeněží devatenáctiletého talentovaného záložníka Kryštofa Daňka. Jako další možnost pak připadá v úvahu útočník Mojmír Chytil. Roli ale také budou hrát příchody do kádru, protože několika starším hráčům v čele s velezkušeným stoperem Romanem Hubníkem končí smlouva a Olomouc tedy bude muset nejspíše přivést nějaké posily. Ideálně se ale bude muset držet své ověřené strategie, a to shánět co nejlevněji to jen půjde a doufat, že skauti znovu vsadí na „správné koně“.

NEJLEPŠÍ PRODEJE Z POSLEDNÍCH LET

JMÉNO HRÁČE	ČÁSTKA	OBDOBÍ	NOVÉ PŮSOBIŠTĚ
David Zima	30 mil. Kč (+ provize z dalších přestupů)	Zima 2020	Slavia Praha
Tomáš Chorý	20 mil. Kč	Zima 2018	Viktoria Plzeň
Lukáš Kalvach	15 mil. Kč	Léto 2019	Viktoria Plzeň
Uroš Radakovič	15 mil. Kč	Léto 2018	Sparta Praha
Jakub Plšek	15 mil. Kč	Zima 2020	Puskas Akademie
Aleš Mandous	10 mil. Kč (výměna se Stejskalem na hostování)	Léto 2021	Slavia Praha

LEVNĚ ZÍSKANÉ ZAJÍMAVÉ POSILY ZA POSLEDNÍ ROKY

Aleš Mandous	Zdarma	Léto 2018	MŠK Žilina
Martin Nešpor	Zdarma	Léto 2018	Zaglebie Lubin
Uroš Radakovič	Zdarma	Léto 2015	FC Bologna
Radim Breite	? (Nízká částka)	Zima 2020	Slovan Liberec
Václav Pilař	? (Nízká částka)	Léto 2018	Slovan Liberec

„SIGMA NEMÁ ZÁJEM PRODÁVAT ANI JEDNOHO HRÁČE.“

AUTOR: JAN LUKEŠ

FOTO: SK SIGMA OLOMOUC

Nejcennějším hráčem v kádru Sigmy Olomouc by podle Transfermarketu měl být mladičkův záložník Kryštof Daněk. Podobně mladý odcházel ze Sigmy na hostování a poté přestupoval například David Zima. Dá se něco podobného v létě očekávat u Daňka?

Je velmi složité na to v tuto dobu odpovídat. Samozřejmě některé kluby se o hráče zajímají, ale dopředu nemohu říct, jestli bude probíhat jednání nebo bude nějaký konkrétnější zájem.

Jako další možný přestup se nabízí například útočník Mojmír Chytil. Můžete aspoň trochu naznačit, co v letním přestupovém období máme očekávat?

Na prvním místě je důležité říci jednu důležitou věc, a to, že Sigma Olomouc nemá zájem prodávat ani jednoho hráče. Vždycky může dojít k nějakému jednání a daná situace se nějak vyvíjí. Dopředu ale nemůžeme

říct, že budeme chtít nějakého hráče prodat. Co se týká Chytila, tak je to podobné jako u Daňka. Je velmi nepravděpodobné, aby odešli oba hráči, to nevím, co by se muselo stát. Zatím ale přímo nejednáme ani o jednom hráči.

Poměrně hodně hráčům v létě bude končit smlouva. Například Hubníkovi, Benešovi, Zahradníčkovi nebo Gonzálezovi. Někteří z nich jsou starší hráči, kteří mají zdravotní problémy. Dá se tedy čekat, že většina těch smluv prodloužena nebude? Případně na jakých faktorech to závisí a jak se to dá nyní odhadnout?

Alfa a omega u těchto starších hráčů je zdraví. To, že jsou to ligoví hráči, víme a nemá cenu zpochybňovat jejich výkonnost. Potřebují však zdraví. Druhá věc je, že se netajíme tím, že bychom chtěli s B-týmем postoupit do druhé ligy a pak se i naskytuje a je nasnadě, že by tam někteří

ří starší hráči v kádru mohli zůstat, ať už v prvoligovém, nebo druholigovém. Působili by jako mentoři a „prodloužená ruka“ trenéra směrem k B-týmu. Tam máme pět hráčů, kteří ještě můžou hrát za U-19. Takže pokud by se béčku podařilo postoupit, tak by bylo potřeba, aby tam byli někteří hráči zkušenější. Nebylo by to pravidlo u všech, ale u některých by dávalo smysl prodloužit smlouvu i z tohoto důvodu.

Jinak Pablu Gonzálezovi končí 30. 6. smlouva, hráč odejde bez finanční kompenzace, protože je starší 24 let, to už jsme ale věděli rok dopředu, jelikož jeho představy o podmínkách smlouvy byly takové, že jsme je hráči nikdy nemohli nabídnout.

Pokud by se Sigmě Olomouc B podařilo postoupit do druhé nejvyšší soutěže, jak moc by případně mohl stát kádr A-týmu na odchovancích?

Tady je to samozřejmé, Sigma se jasně prezentuje tím, že v kádru je velký počet odchovanců, takže to je předpoklad k tomu, aby mladí hráči měli mezistupeň druhé ligy, protože ne každý s okolních klubů druhé ligy má zájem o takové mladé hráče. My počítáme s tím, že pokud by se postup podařil, pro tyto hráče to nebude jednoduché, ale zase máme možnost tyto hráče v druhé lize podržet, takže budou mít jistější výkonnost než třeba někteří odchovanci na hostování. Vytíženost těchto hráčů ve druhé lize by byla maximální. Toto navíc už máme odzkoušené několik sezon nazpět, kdy béčko hrálo druhou ligu. A hráči, kteří před čtyřmi roky uhráli čtvrté místo v lize, to byli z velké části ročníky 92 nebo 93 a ti všichni si prošli druhou ligu.

Jeden z největších odchodů ze Sigmy Olomouc byl obránce David Zima, který napřed hostoval ve Slavii, jež ho za 30 milionů korun odkoupila, a navíc za něj Sigma vyinkasovala nemalé peníze i po jeho přestupu do Turína. Chci se ale zeptat na to, kde byla hranice toho, kdy udr-

žet kvalitu kádru a kdy naproti tomu udělat dobrý obchod?

Zde vždy hrají roli dva faktory. Je to otázka toho, jak má hráč ještě dlouhý kontrakt a pak také jak se na případný přestup dívá on a jeho manažer. My jsme už rok a půl dopředu měli náznaky, že co se týká Davida, tak má zájem Slavia Praha, nechtěli jsme o tom uvažovat, ale bylo nám naznačeno ze strany hráče a manažera, že asi za ten rok a půl nebude zájem prodlužovat smlouvu v Sigmě. Zájem Slavie byl totiž hodně velký. My jsme tedy vyhodnocovali situaci, jestli podstoupit riziko, že se podaří nějak změnit názor hráče, anebo jestli cesta na prodloužení smlouvy už není. Potom tedy zbývalo udělat co nejlepší obchod.

Sigma vždycky musí tak nějak počítat s tím, že se nějaký hráč prostě prodá, protože prodej je součástí zabezpečení rozpočtu na danou sezonu. My tedy třeba víme, že potřebujeme prodat jednoho hráče, protože Sigma momentálně nemá žádného generálního partnera, který by Sigmu zabezpečil tak, abychom nikoho nemuseli prodávat. Věřím, že se v brzké budoucnosti něja-

kého podaří najít, ale momentálně je stav jiný.

Pakliže je tedy potřeba jednat s ohledem na rozpočet nebo s ohledem na krátící se smlouvu hráče, pak jednání bylo. Bylo ale velmi těžké, trvalo asi přes měsíc. Nakonec bych ale řekl, že tam byl dobrý konec. Prodej Zimy do Slavie i s následnými provizemi za další přestupy byl podle mě jeden z deseti nejlepších transferů Sigmy Olomouc.

NEJLEPŠÍ ODCHOVANCÍ SIGMY V PRVNÍ LIZE

Petr Ševčík
SK Slavia Praha
Lukáš Kalvach
FC Viktoria Plzeň
Václav Jemelka
SK Sigma Olomouc
Kryštof Daněk
SK Sigma Olomouc
Tomáš Chorý
FC Viktoria Plzeň
David Houska
FK Jablonec
Martin Hála
SK Sigma Olomouc
Šimon Falta
FC Baník Ostrava

LADISLAV MINÁŘ ZASKAKUJÍCÍ ZA NEMOCNÉHO VÁCLAVA JÍLKA PROTI LIBERCÍ.

„OBA DVA BYLI VELMI DOBRĚ ZOBCHODOVATELNÝ.“

Z byznysového hlediska to byl rozhodně výborný přestup. Dalo by se ale také říci, že trochu předznamenal možná celkově lepší vztahy se Slavií Prahou. Potom totiž došlo k brankářské výměně Mandous – Stejskal, kde byl Aleš Mandous prodán za 10 milionů korun plus Jan Stejskal přišel na hostování. Jak na tom tedy jsou vztahy Sigmey se Slavií?

Já bych neřekl, že hráči jako Zima nebo Mandous šli do Slavie, protože má se Sigmou nějaké nadstandardnější vztahy oproti dalším klubům. Je to prostě otázka zájmu a dalších jednání. Slavie projevila zájem o tyto dva hráče a myslím si, že oba prokázali velkou kvalitu a oba dva, si myslím, že byli velmi dobře zobchodováni. Aleš Mandous přišel po skončení smlouvy ze Žiliny a jeho transferová cena byla velmi dobrá. Z tohoto pohledu tyto obchody tedy převážily.

Zvažujete Jana Stejskala po hostování odkoupit?

Co se týká Honzy Stejskala, tak zatím to není ve fázi, že bychom jednali o přestupu. Slavia nechtěla nabídnout hostování s opcí, takže tam je to trochu složitější. Uvidíme tedy po skončení sezony.

Vy už jako sportovní ředitel v Sigmě působíte od roku 2014. Dokázal byste říci, co byl za tu dobu největší přestupový úspěch? Ať už zpeněžený odchod hráče, nebo velmi levná posila, která potom zazářila.

Za tu dobu, co v Sigmě působím, odešlo hodně hráčů. Kromě těch, které jsme již zmiňovali, to byli například Chorý, Pišek nebo Kalvach. A přišli třeba Breite, Pilář, Nešpor, teď González. Je těžké někoho vybrat. Každý ten hráč má nějaký příběh. Někdo přijde bez toho, aniž bychom museli dávat nějaké finanční podmínky klubu, někdo se prosadí, někdo ne. Kdybych ale měl vybrat ty největší transfery, tak to jsou jednoznačně odchody David Zímy, Tomáše Chorého, Lukáše Kalva

cha, Jakube Piška a i Aleše Mandouse.

Co se týká příchodů, tak tam se z ekonomických důvodů snažíme hlavně hledat hráče, kterým končí smlouvy. Jinak už jsme zmiňovali, že právě Aleš Mandous přišel třeba po smlouvě, stal se jedničkou a byl skvěle zobchodovatelný. To se ale předem nedalo naplánovat.

Celkově si myslím, že přestupová politika Sigmey v posledních letech rozhodně nebyla žádným propadákem, ba naopak. Transfery ven byly velmi dobré a u příchodů by měla být padesátiprocentní úspěšnost, což jednoznačně máme, takže z tohoto pohledu hodnotím přestupy tak, že jsou na nadprůměrné úrovni.

Čtyři roky zpátky Sigma skončila ve Fortuna lize na čtvrtém místě. Následná sezona ale tak dobře nedopadla a přišlo 11. místo. Minulou sezonu byl Olomouc 9. a na stejném místě jste zatím i sezonu probíhající. Má podle vás současný kádr na ev-

ropské poháry? A jaké jsou cíle na jarní část sezony?

Naše cíle před začátkem sezony byly, abychom se zkusili poprat o první šestku, tedy o tu titulovou skupinu. Samozřejmě víme, že mužstva, co tam jsou, mají těch bodů hodně a jsou těžko dosažitelní, nicméně to 6. místo pořád ve hře je. Je nás tam asi pět týmu, které máme možnost, jak nakouknout do první šestky, ale také po nějakém nezdaru skončit v poslední skupině. Takže náš cíl je nyní hrát o 6. místo. Musíme

si ale dát velký pozor, stačí pokazit jeden nebo dva zápasy a hrozí ta poslední skupina. Co se týká těch předešlých sezon, my máme poslední tři roky problém s tím, že ztrácíme dobře rozehraná utkání, ve kterých máme na vítězství. Viz třeba poslední utkání v Ostravě, kde si myslím, že Sigma hlavně ve druhém poločase byla blíže tomu odvézt tři body, ale inkasovali jsme v posledních deseti minutách a prohráli. Takže s tím se potýkáme jak za trenéra Látala, tak

za trenéra Jílka. Inkasované góly v závěru zápasu Sigmě Olomouc hodně kazí možnost na lepší umístění.

Tuto sezonu nám velký problém dělají navíc zranění. Začalo to někdy v půlce podzimu, ale do dnešního dne vždycky trenérovi 4-5 hráčů z kádrů chybělo. Na podzim s Hradcem jsme třeba neměli k dispozici ani jednoho stopera.

INZERCE

SLEDUJ ŽONGL

NA SOCIÁLNÍCH SÍTÍCH

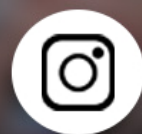

Foto: FK Teplice

TOP 5 ODCHODŮ Z MENŠÍCH KLUBŮ

AUTOR: JAN LUKACKO

1. ROMAN POTOČNÝ

Brozany - FK Teplice

Cesta do divize a zpátky. I tak by se ve zkratce dala popsat kariéra Romana Potočného, jejíž začátek připomínal horskou dráhu. Odchovanec pražských Bohemians se v kádru klokanů neprosadil a jen paběrkoval po hostováních, než se rozhodl k riskantnímu kroku. Kývnul na nabídku divizních Brozan. Během tohoto angažmá pracoval jako prodavač značkového oblečení.

Dlouho se ale v klubu z Litoměřicka neohřál. Během půlroku totiž nasázel soupeřům čtrnáct branek a dvakrát se trefil i v přáteláku s ligovými Teplicemi, které ho po zápase přivedli do svého týmu. Hned při svém druhém startu v české nejvyšší soutěži dvěma góly zařídil remízu se Slavií. Od té doby v lize oblékal dresy Liberce a ostravského Baníku. Před nedávnem zamířil do Plzně, kde místní Viktorii pomůže v boji o titul.

2. JAN JEŘÁBEK

Prachovice - FK Pardubice

Tenhle posun je úplně jiným typem než všechny předchozí, přesto je Jan Jeřábek hráčem, který zakusil všechny úrovně českého fotbalu od krajské až po ligovou. Jeho příběh si zejména na Pardubicku budou fotbaloví fanoušci vyprávět ještě za hodně dlouhou dobu. Jeřábek totiž nikdy v kariéře neopustil východní Čechy. S kopanou začínal v Chrudimi, když se ale pak vyučil řezníkem a pracoval v masokombinátu, šel hrát krajskou soutěž do Prachovic. Tréninky nestíhal, jezdil pouze na víkendové zápasy. Poté přišla nabídka z tehdy divizních Pardubic. Jak Jeřábek uvádí v rozhovoru pro Bez frází, skloubit pracovní život s profesionálním přístupem k fotbalu v divizi nebo ČFL je pro všechny hráče extrémně náročné.

S Pardubicemi pak zažil Jeřábek doslova fotbalovou pohádku. Během patnácti let v krajském městě dokázal tým postoupit až do ligy a kapitán Východočechů se poprvé v šestatřiceti letech podíval do ligy.

3. CHRIST TIÉHI

Tonbridge - SFC Opava

Paul Pogba, Dimitri Payet, Riyad Mahrez... a taky Christ Tiéhi. Co mají tito hráči společného? Všichni fotbalově vyrůstali ve francouzském Le Havre. Pravda, první tři to dotáhli o něco výše, kariéra středopolaře, který by v budoucnu rád reprezentoval Pobřeží Slonoviny, je ovšem také zajímavá.

Tiéhi je synem slavného útočníka Joela Tiéhiho, mimo jiné vítěze Afrického poháru národů, dlouhodobě hrajícího ve Francii. Proto Christ začínal s fotbalem právě tam. V Le Havre se ale nikdy neprosadil. Jeho kroky tak vedly na druhou stranu kanálu La Manche do anglického Wokingu, hrajícího až pátou ligu. Ani tam to ovšem neměl jednoduché, na hřišti strávil pouhých třicet minut, než zase putoval o dům dál – o dvě soutěže níž do Tonbridge.

Právě tady si ho pak pro novou sezonu mezi českou elitou vyhlédla Opava. Tiéhi tak zažil obrovský skok ze sedmé anglické ligy do nejvyšší české. V Opavě se rychle stal oporou týmu a nyní válí za liberecký Slovan.

4. VLADIMÍR COUFAL

Bílavec - Hlučín

Počátky profesionální kariéry plné zvrátů má v životopise i reprezentační bek Vladimír Coufal. Dnes obránce West Hamu byl v ostravském Baníku v náctiletém věku nepotřebným zbožím, proto šel hostovat do Hlučína. Když pak Coufal žádal o prodloužení pobytu v hlučínském klubu, Baník řekl „ne“ a místo toho vyměnil Coufala za jiné hráče do Bílovce, působícího v 1. B třídě.

Coufal už chtěl na fotbalovou kariéru zanevřít, pak ho ale z Bílovce vykoupil právě Hlučín. Vrátil se tak do tamního dorostu a dostal i šanci ve druhé lize. Poté strávil půl roku v Opavě, přišla zkouška ve Spartě a následný přestup do Slovanu Liberec. Kde je Coufal dneska, všichni fotbaloví fanoušci vědí. Má jisté místo v reprezentaci a už svou bojovností a rychlostí zdeptal nejedno ofenzivní eso anglické Premier League.

5. MARTIN DOSTÁL

Čelákovice - Slavia Praha

Kariérní sešup i vzlet zažil taky obránce Martin Dostál, který dnes obléká dres Bohemians. Odchoval ho ale ten druhý vršovický klub, Slavia. Tam prošel všemi mládežnickými kategoriemi a dostal se až do české reprezentace do osmnácti a devatenácti let a klubového B týmu, pak se ale zranil a další šanci už v sešivaném dresu nedostal.

Odešel tak na hostování do divizních Čelákovic, které se pak přetavilo v přestup. Celkem v tamním Unionu působil dvě a půl sezony, mimo jiné pod vedením trenéra Michala Petrouše. V hloubi duše neustále doufal, že se dostane výše.

Šance přišla v sezoně 2010/11. V polovině ročníku Dostálovi zavolal právě trenér Petrouš – v té době už trenér Slavie –, že by ho rád měl ve svém týmu. Jednadvacetiletý hráč neváhal a vrátil se do svého mateřského týmu. Pražanům se tehdy nepovedl podzim, a i proto Dostál okamžitě naskočil do základní sestavy áčka. Z prvních čtyř jarních zápasů pak Slavia vydolovala osm bodů a celou sezonu nakonec zakončila na 10. příčce.

Foto: SFC Opava

11 ŽONGLŮ

SOLOMON OMALE

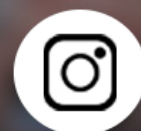
- 1 Hudba, která tě před zápasem nakopne**
Inspirativní hudba
- 2 Oblíbený seriál**
Hra o trůny.
- 3 Co si rád dáš k jídlu, když se trenér nedívá?**
Nejím to, co on nechce.
- 4 Jméno stadionu, kde bys rád odehrál poslední profesionální zápas**
Old Trafford.
- 5 Nejlepší fotbalista, se kterým jsi kdy hrál**
Aleš Schuster (kapitán Prostějova).
- 6 Jsi singl, na baru sedí holka. Jaká bude první věta, abys ji zaujal?**
Ahoj, jsem Sally. Můžu se k tobě prosím přidat?
- 7 Nejlepší kanadský vtip z kabiny**
Z kabiny si nepamatuji, ale fantastický kanadský vtip je zima (směje se).
- 8 Kde byla tvá nejlepší dovolená?**
Praha.
- 9 Co má trenér udělat, aby z toho na soustředění byl ideální den?**
Motivovat a povzbuzovat mě.
- 10 Dokážeš si představit mluvit česky?**
Ano, pracuji na tom každý den.
- 11 Co tě napadne pod pojmem „český fotbal“?**
Hodně sprintů a soubojů.

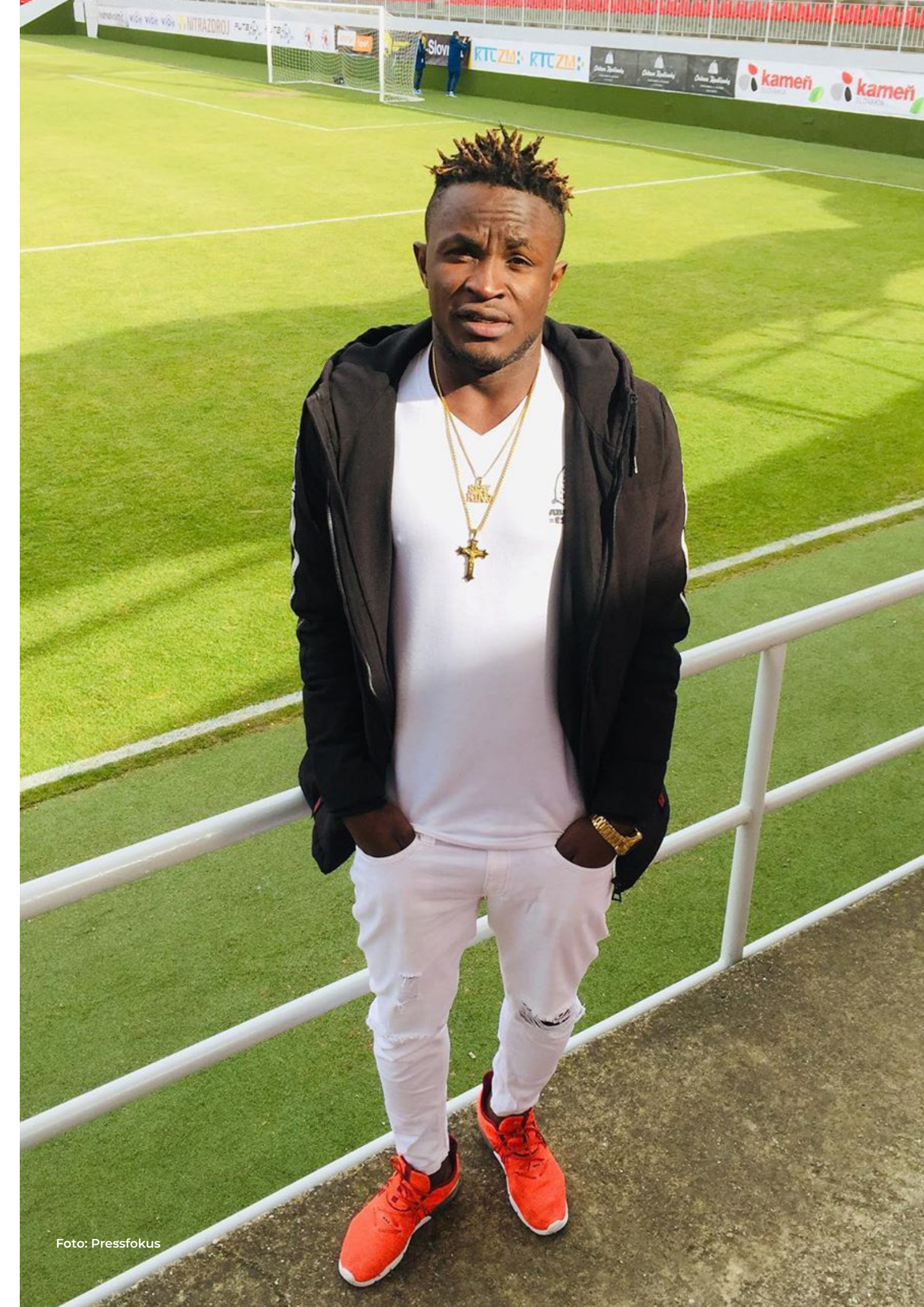
-----INZERCE-----

SLEDUJ ŽONGL

NA SOCIÁLNÍCH SÍTÍCH

DRUHÁ LIGA

PŘÍPAD FALEYE:

**MĚL TÁHNOUT DUKLU VZHŮRU,
MÍSTO TOHO MÍŘÍ DOMŮ. NA SCÉNĚ
SE OPĚT OBJEVIL ZNÁMÝ NEŠVAR**

AUTOR: ANDRÉ KARHÁNEK
FOTO: FK DUKLA PRAHA

Na konci ledna dorazila z Dukly překvapivá zpráva. Mladý útočník Sunday Faleye musí kvůli problémům s vízy na čas opustit tým a přesouvá se na hostování do rodné Nigérie. Faleye zde oblékne dres týmu Shooting Stars, sídlícího ve městě Ibadan. Jak může tato změna ovlivnit další směřování jeho kariéry?

ZAJÍMAVOST

Problémy s vízy, resp. povolením k pobytu, jsou bohužel v poslední době časté. Nejznámější je případ zlínského Cheicka Condeho, který taktéž musel loňské jaro strávit ve své domovině. Zatímco Conde již opět válí v dresu Ševců, opačná situace nastala u Faleyeho krajanů Kennetha Ikgara a Davida Boluwatife Faleyeho (shoda jmen, pozn. autor), které si do svých řad vybral celek z Ústí nad Labem. Tato dvojice čeká na svá víza již řadu měsíců, jejich situace bohužel uvízla tzv. „na mrtvém bodě“.

Faleye přišel do Prahy v lednu loňského roku z rakouského Innsbrucku. Již tehdy budil očekávání - nejen kvůli větší přestupové částce. Mladý útočník měl tehdy za sebou již několik startů za seniorskou reprezentaci své země.

Na jaře se sice týmu příliš nedařilo, ale už tenkrát hrál pravidelně a ukázal svůj velký potenciál. Jeho nejlepší chvíle přišly v podzimní části této sezony, kdy patřil k hlavním postavám Dukly při jejím povedeném začátku, po

němž dokonce vedla tabulku.

Následně se jemu i celému týmu přestalo dařit a jako by už tenkrát byly ve vzduchu cítit budoucí problémy. O celé věci se rozpovídal sportovní manažer Dukly Jan Staněk v tiskové zprávě o odchodu nigerijského mladíka.

„Sunday se po půlroční adaptaci stal v létě platným hráčem a měl velký podíl na úspěšném startu do sezóny. Pak bohužel přišla drobná zranění a začaly mu problémy s vízy, což na hráče těžce dopadalo. To vše dohromady zapříčinilo ztrátu jeho sportovní formy.“

Nejvíce musí mladého útočníka mrzet fakt, že si celou situaci s vízy pokazil dočista sám. **„Přestože se klub snažil napravit problémy s vízem, které si hráč způsobil sám, dostal se Sunday do situace, že musí na nějaký čas opustit Českou republiku. Protože se nepodařilo sehnat**

pro hráče angažmá v rámci vyspělejších fotbalových zemích, jako je Izrael apod., dohodli jsme se nakonec zatím na půlročním hostování v jeho mateřském klubu v Nigérii,“

Samotná Dukla si tedy musí poradit bez něj, ovšem její management už na vzniklou nepříjemnost zareagoval angažováním Marka Červenky z Vlašimi. Dobrá zpráva pro Faleyeho je ta, že nad ním Dukla nezlomila hůl a nezbavila se ho úplně. Nicméně tento bezesporu talentovaný fotbalista to po svém návratu určitě nebude mít jednoduché.

NÁVRAT DOMŮ - CO LZE OČEKÁVAT?

Návrat do Nigérie je při vši úctě krokem zpět. Úroveň zázemí i samotné hry nestačí na evropské standarty. Není žádným tajemstvím, že hráči rádi využijí každou příležitost z evropských i jiných zemí. Tamní poměry popsal sám Faleye minulý rok v rozhovoru pro klubový web Dukly.

“Liga v Nigérii není dobře organizovaná. Je tam hodně korupce a hráči často nedostanou výplatu.“

Náhlá změna může samozřejmě negativně ovlivnit jeho kariéru,

a to především do budoucna. Nedá se očekávat, že se Faleye bude v domácí lize rapidně zlepšovat, jestli vůbec bude. Naopak může nastat zhoršení, tak či tak mu tento půlrok vytvoří deficit, jenž bude nutné následně dohnat. Rovněž načasování je velmi nešťastné, sotva se dokázal mladý útočník přizpůsobit našemu prostředí, musí ho na čas opustit.

Abychom však nebyli pouze negativní, je nutné poskytnout i trochu optimističtější vize. Případ Condeho, který na rozdíl od Faleyeho nehrál zápasy a pouze trénoval, ukazuje, že se dá z rozjetého vlaku na chvíli vystoupit a pak do něj opět bez větších problémů nasednout.

ZAJÍMAVOST

Nebylo mu ještě ani dvacet let, když se Faleye v roce 2018 zúčastnil Afrického národního šampionátu, nazývaného taktéž mistrovstvím národů. Tohoto turnaje se na rozdíl od slavnějšího poháru národů smějí zúčastnit jen hráči z tamních ligových soutěží. Faleye si i přes svůj nízký věk nevedl špatně, odehrál většinu zápasů a proti Libyi dokonce skóroval. Nigérie nakonec došla až do finále, kde však nestačila na domácí Maroko.

LIGOVÝ FOTBAL V NIGÉRII

Nigerijskou ligu hraje v současnosti 20 týmů. První tři týmy mají zajištěný postup do afrických pohárových soutěží (první a druhý tým do CAF Ligy mistrů, třetí do CAF Konfederačního poháru), naopak rovnou čtyři týmy sestupují. Shooting Stars se nyní pohybují ve středu tabulky, soutěž je však stále teprve na začátku. Nigerijská nejvyšší soutěž se bude hrát až do července, celkem je na programu 38 kol.

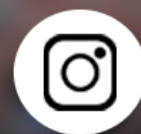

INZERCE

SLEDUJ ŽONGL

NA SOCIÁLNÍCH SÍTÍCH

PTEJTE SE...!

Tuto rubriku Žonglu můžete tvořit pouze vy! Ptejte se na cokoliv, co vás zajímá, našeho šéfredaktora Davida Jocha. Otázky zasílejte na DAVID.JOCH@ZONGL.CZ

? Kdo by mohl nahradit Schicka v březnových bojích o MS?
- Petr Voříšek

No, záleží, jestli ještě po švédském, polském a českém protestu budou a v jaké formě. Pokud by se zápasy odložily, měl by Patrik Schick čas se zotavit a problém by byl vyřešen. Pokud by situace byla taková, že český snajpr nebude k dispozici, pak vidím nejlepší možnost v Janu Kuchtovi. Ten má z ostatních českých útočníků nejlepší formu a je namotivovaný z přestupu do nového klubu. To by mohla být ta správná směs.

? Může být Kadlec velkým útočníkem pro Jablonec? - Ladislav Šmíd

Nevěřím tomu. I přes to, že Václavu Kadlecovi jsem dříve opravdu přál prorazit a přeju mu i teď, že se dokázal na prvoligové trávníky po zranění vrátit, nemyslím si, že bude pro Jablonec on tím faktorem X v bojích o záchranu. Ten vidím spíše v Janu Silném, který přišel jako poloprofík z Líšně, ovšem působí jako ten největší profesionál široko daleko. Kadlec určitě přispěje svým dílem a do počtu rozhodně není. Ovšem tahounem nebude.

? Měl by Souček v létě odejít z West Hamu? - Adam Matějka

Měl, neměl. Dobrá otázka. Za mě ale ano. Ne, že by West Ham nebyl dostatečně velkým klubem, ve kterém by mohl strávit dlouhá léta. Souček ovšem ukazuje potenciál, který by mohl využít v těch opravdových TOP klubech, a nejen z Anglie. U kladivářů by měl zůstat jen, pokud by vedení vyhlásilo před létem útok na titul a příšly by obří posily. Jinak ne, Souček má na to jít ještě o úroveň výš.

-----INZERCE-----

CHCETE SE ZVIDITELNIT?

INZERUJTE V ŽONGLU!

E-MAIL: JIRI.DRYAK@ZONGL.CZ

DALŠÍ VYDÁNÍ NALEZNETE NA WWW.ZONGLMAGAZIN.COM

ČÍSLO VYCHÁZÍ: 1.DEN V MĚSÍCI
CENA: ZDARMA

PROVOZOVATEL:
MARTIN HANIAK
TRNKOVÁ 613, MĚŠICE, 260 64
IČO: 08381135

E-MAIL: JMENO.PRIJMENI@ZONGL.CZ
TELEFON: +420 739 086 192
MAIL: ZONGL@ZONGL.CZ
WEB: WWW.ZONGLMAGAZIN.COM
IG: [IG.COM/ZONGL_MAGAZIN](https://www.instagram.com/zongl_magazin)
FB: [FB.COM/ZONGL_MAGAZIN](https://www.facebook.com/zongl_magazin)

INZERCE: JIRI.DRYAK@ZONGL.CZ

ZAKLADATELÉ: MARTIN HANIAK, JIŘÍ DRYÁK
ŠÉFREDAKTOR: DAVID JOCH
ZÁSTUPCE ŠÉFREDAKTORA: JAN LUKACKO
GRAFICKÁ REDAKCE MAGAZINU: MARTIN HANIAK
JAZYKOVÁ REDAKCE A KOREKTURA: ALEXANDR POPOV

REDAKCE: JAROSLAV SYROVÝ, MICHAEL SKUDRZYK, JAN KLÁSEK, TOMÁŠ DUCHEK,
RÓBERT HLOŽKA, VOJTĚCH VACEK, SAMUEL KOZOLKA, JAN LUKEŠ

CHCETE SE ZVIDITELNIT? INZERUJTE V ŽONGLU!

E-MAIL: JIRI.DRYAK@ZONGL.CZ

HLEDÁME

EXTERNÍ REDAKTORY

CO MUSÍŠ MÍT?

- SKVĚLOU GRAMATIKU
- ZÁKLADY STYLISTIKY
- PROAKTIVNÍ POVAHU
- ZAPÁLENÍ PRO FOTBAL

VHODNÉ I JAKO PRAXE
PRO STUDENTY ŽURNALISTIKY

CO NABÍZÍME?

- MOŽNOST VYJÁDŘENÍ SVÝCH NÁZORŮ
- ČASOVOU FLEXIBILITU
- ROZŠÍŘENÍ SVÉHO PORTFOLIA
- ODMĚNY ZA AKTIVITU

KONTAKT

DAVID JOCH

ŠÉFREDAKTOR

☎ +420 702 497 654

✉ DAVID.JOCH@ZONGL.CZ

WWW.ZONGLMAGAZIN.COM